

Ja estan ací les TROBADES 2024

**Dissabte
11 de maig**
De 17 a 21 h.
PICANYA

**FEM
FEMBLE**

**PARLEM
VALENCIÀ**

T'esperem!

**Vesprada de tallers
per a totes i tots**

Des de les 18.00 h., pl. Pais Valencià

Actuacions musicals

A partir de les 20.00 h., pl. Pais Valencià
Actuació de Tres fan Ball

TRES FAN BALL

**AJUNTAMENT
PICANYA**

escola valenciana
acthistespelvalenciassorg

et quaix COORDINADORA
PEL VALENCIÀ
L'HORTA SUD
FB: Guaix Escola Valenciana

**Mancomunitat
Intermunicipal
de l'Horta Sud**

Cent d'Estellés
1924-2024

SALUDES

Alcalde de Picanya. Josep Almenar Navarro

És este 2024 un any de diferents coincidències històriques. Fa 45 anys se celebraren els primeres eleccions municipals democràtiques al nostre país després de la dictadura. El 3 d'abril de 1979 la democràcia tornava als ajuntaments i en molts d'ells, la recuperació de la normalització en l'ús del valencià, es posava al centre de l'acció de govern.

Així va ocórrer a Picanya, primer poble en demanar l'autonomia per al País Valencià i on, el primer alcalde elegit, en esta nova etapa democràtica fou Ciprià Ciscar. El picanyer Ciprià Ciscar fou clau en la recuperació del valencià donat que, des del seu càrrec de primer Conseller de Cultura i Educació de la Generalitat Valenciana posà en marxa la Llei d'ús i ensenyament del valencià.

Esta norma, de fet, fou la quarta llei aprovada per les

Corts Valencianes després de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana i de les primeres eleccions a les Corts Valencianes en maig del 1983. Celebrem per tant, en este 2024, els 40 anys de vida d'esta norma que va nàixer de les mans d'un picanyer i que, a dia de hui, continua vigent.

L'aposta del nostre poble per la recuperació del valencià també ve marcada per fites com ser organitzador del premi literari més antic de narrativa per a joves en valencià, el premi Enric Valor, per fets com que a les escoles públiques es treballa la immersió lingüística com a via única d'escolarització o que la comunicació municipal es faça de forma molt majoritària i

prioritària en valencià.

Molt ha estat el camí recorregut però, malauradament, el camí que queda per davant, és encara molt llarg. Les estadístiques, i el dia a dia, ens parlen d'un major i millor coneixement del valencià, un treball que hem d'agrair molt especialment al món educatiu, però també ens mostren un ús minoritari en entorns fora de l'educació, la festa, la literatura... queden per recuperar espais tan diversos com ara la ciència, els esports, els mitjans de comunicació, les xarxes socials... espais on el valencià ha de tindre una presència habitual, normal i normativa. No demanem res impossible, no demanem res que no siguen unes condicions que puguen afavorir que el valencià continue viu com a part clau de la nostra identitat com a poble.

Fa vint anys, el nostre poble ja va acollir la trobada d'escoles en valencià, un autèntic goig que, ara vint anys després, tornem a poder disfrutar. Vull agrair públicament el treball dels centres educatius del nostre poble i la confiança d'Escola Valenciana i Guaix a l'hora de fer possible esta nova trobada picanyera.

Benvingudes i benvinguts sigueu totes i tots al poble de Picanya i que el valencià continue sent font d'unió, de conversa, de trobada, de comunicació i d'acord.

REGIDOR D'EDUCACIÓ

Fernando Lara Almenar

Benvinguts i benvingudes a casa nostra, Vos donem la benvinguda a la festa per la llengua a la nostra vila. Ara més que mai, dins del context polític que ens

envolta, o millor dit, que ens arracona, volem celebrar la defensa de tot aquell element que ens cohesiona, que ens uneix i ens identifica com a família, la nostra estimada llengua. Ara més que mai reivindicuem que des de les institucions i associacions es treballa perquè el nostre nexa identitari es fomenta a tots els àmbits i a que es promoga la normalització de l'ús de la nostra llengua sense que ens sentim defenestrats per usar-la.

És per tot açò que vos convidem a què al nostre poble gaudiu de la llibertat d'ensenyar-la, defensar-la i estimar-la i a què celebrem durant aquesta trobada el llegat de la nostra cultura, a reivindicar les nostres arrels. En aquesta trobada ens agradaria que al nostre poble demostràrem la il·lusió de sentir-se orgullosos i orgullosos de contribuir a fer poble. Ara més que mai, fem poble, parlem valencià.

REGIDOR DE COMUNICACIÓ I CULTURA. Guillem Tortosa i Soriano

Picanya fou seu de les trobades d'escoles en valencià de l'Horta Sud, organitzades per Escola Valenciana, al 2004. Ara, vint anys després, el nostre poble les acollirà novament, aquesta vegada dedicades a l'activisme per la llengua amb el lema "Fem poble, parlem valencià". I jo, que aleshores era un alumne de batxillerat a les portes de començar la meua etapa universitària, tinc el privilegi de poder dirigir ara, aquestes línies com a Regidor de Comunicació i Cultura de l'Ajuntament del meu poble.

Es preguntava Bertolt Brecht quins temps són aquests en què hem de defensar les coses òbvies. El negacionisme institucionalitzat en el que vivim, no debades, posa en dubte no només aspectes que abordem l'emergència climàtica o la violència contra les dones, si no, també, la llengua pròpia que atien el vesper dels sentiments i fan bandera del caos normatiu davall la coartada d'una llibertat que no és més que estratègia per desfer el camí que hem avançat amb tants esforços. I és per això que el lema triat és si més no, d'importància urgent. L'ús social del valencià es troba clarament en retrocés, i la nostra, com la resta de llengües del món, només tindrà garantida la seua persistència a través de l'ús massiu, transversal i de prestigi de la mateixa. Ens juguem l'essència del que som com a poble.

A Picanya, però, ho tenim molt clar i des de fa molts anys. I per això ha estat ferma i decidida l'aposta de treball a favor del valencià, de compromís palpable a favor de la llengua entesa com a element de comunicació, d'enfortiment, d'integració, d'intercanvi d'idees... són molts anys d'esforç per mantenir viva aquesta part tan fonamental de la nostra identitat com a poble.

Dècades en les que hem viscut temps molts complicats en els que eren ben poques, poquíssimes, les institucions, bàsicament ajuntaments, que donaven impuls a iniciatives com aquestes.

Picanya no ha fallat mai en la seua espenta al coneixement i normalització de l'ús del valencià, des de l'àmbit institucional o de l'ensenyament públic, al suport a entitats o l'impuls d'esdeveniments.

Enguany, a més a més, es commemoren els 40 anys de l'aprovació a les Corts Valencianes i sense cap vot en contra, de la Llei d'ús i ensenyament del valencià (LUEV), una norma impulsada pel picanyer Ciprià Ciscar, conseller d'Educació i Cultura entre 1981 i 1989. 40 anys d'aquesta norma que suposà l'aposta institucional més engrescadora per fer efectiva la normalització lingüística del valencià en tots els àmbits, molt especialment en l'ús social, així com en l'Administració i l'ensenyament. Per això resultava inherent que la Trobada d'Escoles en valencià a Picanya també posarà en valor la LUEV, una llei de consens que encara continua vigent.

Així, tant com sempre i més que mai, és aquest un moment per no defallir en la reivindicació necessària per l'ús i ensenyament del valencià, i Picanya, com sempre, ahí estarà. Benvinguts i benvingudes, novament.

Editorial

«Fem poble, parlem valencià»

La celebració de les Trobades d'Escoles en Valencià suposa, any rere any, un esdeveniment clau que marca el calendari de la nostra comunitat educativa. Aquesta celebració, tan **esperada i valorada**, ens ofereix una magnífica oportunitat per unir-nos en la **defensa i promoció de la nostra estimada llengua i cultura** fomentant la interacció i col·laboració entre les diferents escoles participants, membres de la comunitat educativa i col·lectius de la societat civil aconseguint aglutinar, entre totes les comarques que les celebren, més de **dos-cents mil persones** cada any.

L'any anterior commemoràrem la nostra estimada Carne Miquel, qui ens recordava que «el valencià ens uneix com a poble». Un poble entès amb tota la seua diversitat lingüística, cultural, social, econòmica i natural. Recuperant aquest esperit, i en un **context de gran hostilitat política i social envers la nostra identitat**, aquest any les Trobades prenen un significat especial ja que, baix el lema «Fem poble, parlem valencià», **fem una crida urgent a reivindicar i a assumir la veu del nostre poble**, tal com ens esperonava el nostre poeta Vicent Andrés Estellés. «La nostra llengua arrela, integra i cohesiona, i tot i la seua diversitat arreu dels territoris, és clau de convivència» es va recordar a la presentació de les Trobades d'aquest curs, celebrades el passat 5 de març, a la Facultat de Magisteri de la Universitat de València.

Així, un total de vint municipis de les comarques valencianes celebraran **vint-i-dos festes per la llengua** que suposaran una oportunitat excepcional on poder reivindicar, des de l'alegria i el gaudi, una crida per l'acció col·lectiva per la llengua en un context com l'actual, on cada vegada més **necessitem promoure polítiques i contextos socialitzadors que la reafirmen, i on es garantisca i es facilite el seu ús fora dels entorns educatius** amb l'objectiu de normalitzar-la en tots els àmbits, ja siga des de l'ús quotidià al carrer fins al sector audiovisual.

Per aquest motiu aquest any volem destacar i reconèixer el treball incansable de totes aquelles persones que, des de diferents àmbits i rols dins de la nostra societat, contribuïu a preservar i enfortir les nostres arrels. Permeteu-nos, així, aprofitar aquestes paraules com una excusa per **agrair-vos la vostra feina pel valencià**, ja que feu una aportació vital dins de les vostres comunitats de referència dinamitzant diferents espais, col·lectius i activitats que ens ajuden a no defallir en el nostre camí.

Ací, a la nostra estimada comarca de l'Horta Sud, 22 de març hem celebrat les nostres trobades, amb l'encontre de Secundària i Batxillerat, i l'11 de maig serà la gran festa major junt amb Infantil i Primària, on gaudirem de la cercavila, la música i els tallers preparats per les diferents escoles i col·lectius per la llengua. Aquestes dues dates suposen una nova oportunitat per reivindicar el valencià parlant-lo, sentint-lo, mostrant-lo i ensenyant-lo, tal com va ocórrer entre les més de dotze mil persones que l'any passat ho vàrem poder gaudir i viure a Xirivella.

Volem més i millor. Volem que el valencià no siga flor d'un dia. Per això aquest any vos celebrem a vosaltres, a totes les persones que dia rere dia feu del valencià una lluita compartida: parlant-la, llegint-la i treballant per estendre-la a tot arreu. Perquè, com bé s'escoltarà per totes bandes en els pròxims mesos, aquest any «**Fem poble, parlem valencià!**»

FEM POBLE, PARLEM VALENCIÀ

Manifest Escola Valenciana

Des d'Escola Valenciana fem una crida a l'acció col·lectiva i interseccional per la llengua, amb alegria i esperança, per tal de cuidar la nostra cultura i el patrimoni. En un context de gran hostilitat política i social envers la nostra identitat, ens cal reivindicar la diversitat i la unitat, assumir la veu del nostre poble. La nostra llengua arrela, integra i cohesiona, tot i la seua diversitat arreu dels territoris, és clau de convivència.

Històricament, **el valencià** ha estat la llengua del País Valencià. Encara ara és **l'element més important que ens identifica** i ens singularitza, independentment dels orígens de cadascú. Com a qualsevol país d'acollida amb llengua pròpia, la millor manera de formar part de la seua societat és parlar-la, sentir-la i, per això, els seus parlants han de mostrar-la, donar-la, ensenyar-la, no amagar-la. Per eixe motiu ens trobem ací, per a teixir els llaços.

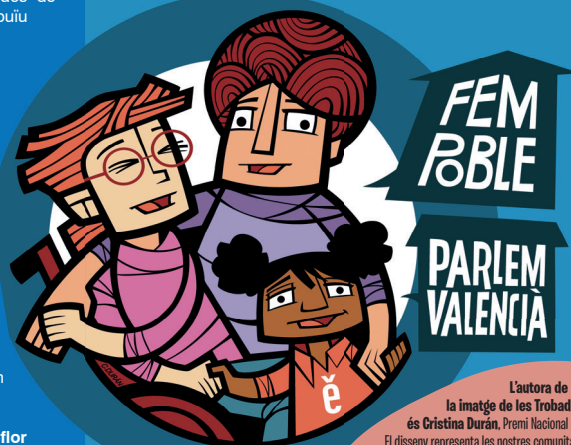
La manca d'oferta cultural, com ara en les plataformes audiovisuals i les xarxes socials, arracona la llengua. **Necessitem amb urgència polítiques lingüístiques que afavorisquen el màxim consens social.** Polítiques que estimen i respecten el valencià, que l'usen en públic, que no el menyspreen ni el desacrediten. Que no ataquen els seus orígens, ni neguen la seua identitat. Que no alimen-

ten l'autoodi i l'odi, la difamació ni la censura. Calen administracions que reafirmen la nostra llengua i cultura per a no comprometre el present i el futur del poble valencià.

Tot i que l'horitzó potser és més incert que en altres ocasions, **des d'Escola Valenciana i cadascuna de les coordinadores que la formem, seguim treballant per assolir la plena normalització lingüística.** Per a això, **necessitem persones activistes, compromeses i amb consciència lingüística i cultural, com tu.** La pervivència del valencià, però, no depèn només de l'escola: cal garantir contextos socialitzadors on la gent puga expressar-se lliurement en la nostra llengua, com també espais que faciliten l'ús del valencià fora dels espais educatius: activitats esportives, artístiques, grups culturals... per a normalitzar la llengua en tots els àmbits.

A Escola Valenciana venim de lluny, i més lluny que arribarem perquè any rere any omplim els carrers, com hui, com cada any. I els haurem de continuar omplint: ens pariren per vetllar en la llarga nit del nostre poble. Així doncs, hui cal que et sumes, que et faces activista per la nostra llengua i per la nostra cultura. Pel nostre futur.

Fem poble, parlem valencià!

L'autora de la imatge de les Trobades 2024 és **Cristina Durán**, Premi Nacional de Còmic 2019.

El disseny representa les nostres comunitats diverses, d'acollida i convivència.

«Les bafarades recullen la **idea de poble**, per això tenen la forma de casa, mentre que els personatges representen la **diversitat**: són persones d'edats, colors i capacitats diverses, afegades de la mà com a mostra d'inclusió i d'inclusió, **fent comunitat a través de la llengua**», explica l'autora. Amb l'imatge de les Trobades, les coordinadores comarcals que formen part d'Escola Valenciana confeccionen samarretes per al finançament d'aquestes festes per la llengua, a més d'elaborar altres materials de difusió.

Escola Valenciana reivindica la llibertat en el vinté aniversari de la seua nit

Nit d'Escola Valenciana

Rosa Serrano, la Fundació Full i el CEIP Bosco de Cocentaina repleguen els seus guardons a una gala molt emotiva

El dissabte 18 de novembre, Cocentaina (el Comtat) va acollir la XX Nit d'Escola Valenciana, la trobada anual organitzada per l'entitat on es reuneixen les persones, col·lectius i institucions que treballen per la normalització de la nostra llengua i que enguany ha homenatjat a l'escriptora i editora Rosa Serrano, la fundació Full pel Llibre i la Lectura i el CEIP Bosco de la capital del Comtat en una gala emotiva per la xifra redona dels 20 anys que commemorava. Enguany té també el suport de l'Ajuntament de Cocentaina, el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i el Servei de Llengües de la Universitat d'Alacant.

A més d'activistes, també han acudit Vicent Satorres, subdirector general de Política Lingüística de la Generalitat Valenciana; Paco Teruel, diputat de cultura de la Diputació de València; José Miguel Molina, director de la seu de la Universitat d'Alacant a Cocentaina; Verònica Cantó, presidenta de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua; Dolores Pedrós, presidenta del Consell Valencià de Cultura. Àgueda Micó, diputada a les Corts de l'Estat. També han estat presents autoritats locals i comarcals i representants d'institucions, sindicats i entitats amigues.

Així, l'esdeveniment arrancava a les 18.30 hores al Centre Cultural El Teular de Cocentaina, amb la participació de la Muixeranga Penyeteta Blanca i la Colla de tabal i dolçaina Mal Passet, que han donat la benvinguda als assistents a aquesta festa.

Al llarg de la vesprada, conduïda enguany per la periodista Amàlia Garrigós, s'han viscut moments molt emotius, i és que, com ha explicat Alexandra Usó, presidenta d'Escola Valenciana, al seu discurs "des de la darrera edició d'aquesta nit -a Altea, nosaltres no som els mateixos i les circumstàncies tampoc, ara ens són més adverses. I cal que no ens posem de gaidó, ens plantem pel valencià i treballem amb els nostres projectes".

A la gala va haver-hi moments per a recordar a les persones, entitats i centres que, fins ara, han rebut els guardons "Intentant la llibertat", però també va haver-hi temps per a fer una valoració de la situació actual, que fa d'aquests, uns guardons més necessaris que mai. En paraules de Jordi Pla, alcalde de Cocentaina, "és que la grandesa del nostre país és la gent anònima que des del seu àmbit treballen pel valencià".

A més, la veu del contestà Andreu Valor va posar el toc musical a la gala amb un recorregut per cançons mítiques del nostre imaginari col·lectiu, fent més palès l'aposta per les senyes d'identitat.

PREMIS INTENTANT LA LLIBERTAT

"Intentant la llibertat" és el nom dels guardons, dissenyats per l'artista i escultor valencià Andreu Alfaro, que s'entreguen en la Nit d'Escola Valenciana a persones i entitats que treballen pel foment de la llengua i que, en paraules d'Alexandra Usó, presidenta d'Escola Valenciana, defineixen també l'esperit dels tres premiats en aquesta vintena edició.

El guardó a la Trajectòria Individual, enguany per a l'escriptora i editora Rosa Serrano, pel seu treball impulsant l'escola Gavina, un centre capdavanter en l'ensenyament en valencià. El guardó el va replegar la mateixa Rosa, acompanyada per la seua filla i en el seu parlament va agrair el premi i es va mostrar especialment emocionada per la participació de la muixeranga. "Veure les criatures dona forces per a continuar endavant", ha recordat.

Pel que fa a l'**Ús social del valencià, en aquesta ocasió el guardó el va rebre la Fundació Full pel foment del Llibre i la Lectura**, qui enguany compleixen deu anys impulsant iniciatives com La Plaça del Llibre a diversos municipis del País Valencià. Al seu discurs, Jesús Figuerola, president de la fundació Full va agrair el guardó per ser un reconeixement del treball tenaç que es fa des de l'anonimat. Ajudem a fer que les persones del País Valencià siguin més feliços amb la lectura, ha asseverat.

Finalment, el **guardó Extraordinari s'atorgà al CEIP Bosco de Cocentaina**, un exemple de com l'escola és el futur de la llengua i la identitat de la població, així com de les reivindicacions socials. Rosa Moltó, exdirectora

del centre, va considerar que els treballs fets en aquests anys es veuen ara reconeguts. "Després de 40 anys tenim un centre a un sol edifici, amb el valencià com a llengua vehicular i el guardó d'Escola Valenciana, és un gran moment per a nosaltres".

TROBADES 2024

Un altre moment clau de la jornada ha estat la **presentació de la nova imatge de les Trobades 2024** que es desenvoluparan a la primavera sota el lema "fem poble, parlem valencià".

Es tracta d'una proposta de la dissenyadora, Cristina Durán, qui posa el focus sobre les persones que, independentment del seu origen, trien parlar valencià, i sobre l'activisme que eixa decisió implica en els temps que corren.

La il·lustradora condensa en tres personatges la diversitat ètnica, de gènere i funcional, i amb un sol gest -agafar-se de les mans- representa magistralment el concepte d'inclusió. Si els personatges representen el poble-gent, els globus en forma de casa on s'insereix el lema remetien al poble-residència, és a dir, a les localitats arreu de les nostres comarques on es celebraran les Trobades 2024.

22 de març PICANYA-l'Horta Sud (Secundària i Batlleriat)	28 d'abril ARGELITA-l'Alt Millars MONÓVER-les Valls del Vinalopó SANTA POLA-el Baix Vinalopó VALÈNCIA
24 de març AGOST-l'Alacantí (Infantil i Primària)	4 de maig NOVETLE-la Costera ALBOCÀSSER-el Maestrat
20 d'abril ESTIVELLA-el Camp de Morvedre CABANES-la Plana Alta	10 de maig LLIRIA-el Camp de Túria (Secundària i Batlleriat)
21 d'abril BENIMODO-la Ribera BURJASSOT-l'Horta Nord (Infantil i Primària)	11 de maig PICANYA-l'Horta Sud (Infantil i Primària) BENISSANÓ-el Camp de Túria (Infantil i Primària)
25 d'abril BURJASSOT-l'Horta Nord (Secundària i Batlleriat)	25 de maig TIBI-l'Alcoià BENDORM-la Marina Baixa
27 d'abril PEGO-la Marina Alta	1 de juny LLOCNOU DE SANT JERONI la Safor-Valldigna
	14 de juny ONTINYENT-la Vall d'Aibaida (Secundària i Batlleriat)

LUEV 1983-2023: reptes de l'educació plurilingüe

Alexandra Usó i Carinyena, presidenta d'Escola Valenciana

El sistema educatiu valencià ha estat aixoplugat per una llei, la LUEV, de mínims, aplicada al mínim, amb cap voluntat de normalització lingüística i d'anar més enllà de despenalitzar l'ús del valencià, a penes desplegada i executada, incomplida en els deures que imposa i que impossibilita l'exercici dels drets que no tenen uns deures correlatius. **Però la LUEV és sens dubte l'inici necessari per poder arribar a un dret fonamental al nostre territori, la normalització lingüística.**

Del, pràcticament, no-res passem a la **introducció del valencià com a assignatura**, el que suposa una autèntica revolució, mentre que les investigacions dels països més avançats en matèria de psicolingüística indiquen que això és insuficient per a assolir l'objectiu d'aprendre una llengua en condicions i amb la plenitud que significa el domini lingüístic, en les habilitats bàsiques de comprensió oral, comprensió escrita, expressió oral i expressió escrita. Malgrat tractar-se d'un pobre començament, resulta significatiu quan veniem d'un silenci i menyspreu a la nostra llengua.

Certament, la llei, poc desplegada en normes de rang inferior que transformen els principis, els deures i els drets reconeguts en decrets, ordres i reglaments que puguem ser aplicats de manera concreta i productiva en el dia a dia, més que normalitzar i garantir l'ús del valencià en tots els àmbits socials, **té com a únic objectiu la simple despenalització d'allò que durant el franquisme i el postfranquisme era un delict.** De fet, fora de l'educació i de l'administració l'ús en els àmbits econòmic, laboral, de consum, d'oci, mitjans de comunicació i noves tecnologies no coneix cap decret en els seus quaranta anys d'aplicació.

Amb aquest context, com garantim que **"en cap cas ningú no podrà ser discriminat pel fet d'usar qualsevol de les dues llengües oficials"**, com assenyala l'article 4, si hi ha molts camps de la vida en què ni tan sols és possible usar la llengua pròpia sense problemes? Com es pot emprar la llengua lliurement si no hi ha cap seguretat ni cap deure correlatiu del seu coneixement? I així ens trobem que l'esfera judicial, per posar-ne un exemple, opera quasi íntegrament en castellà i que els tràmits en altra llengua topen sovint amb moltes resistències. A més, en lloc de facilitar-los, els cossos de seguretat de l'Estat són els primers a dificultar l'exercici dels drets lingüístics. El que ens instrueix en l'escàs compliment i el baix grau de compromís dels poder públics.

Quaranta anys després de la LUEV, necessitem, volem polítiques més efectives per a promoure el coneixement de la llengua, que afecten per igual el sistema educatiu i altres àmbits polítics, econòmics i socials, per a la qual cosa considerem necessari revisar i avaluar els models lingüístics.

Així mateix la llengua vehicular als centres d'ensenyament ha de ser el valencià-català, perquè, probablement, és l'única opció que garanteix el dret de ser competent en les dues llengües oficials. Si bé, trobem necessari, com assenyala Avel·lí Flors Mas, proporcionar mecanismes, recursos i incentius per a l'aprenentatge del valencià a les persones novvingudes arribades més enllà de l'edat escolar.

Tot i els esforços que s'han fet i els avanços assolits, el nostre sistema educatiu encara té reptes pendents: estancament dels itineraris educatius, l'abandonament escolar, la bretxa digital que va quedar palesa durant el confinament, les desigualtats d'accés a l'educació 0-3, la formació al llarg de la vida que no arriba al 10%, la inversió en despesa educativa pública, l'exempció del valencià, per impedir la consecució d'una educació plurilingüe.

Sense perdre de vista els moviments del **nou Govern valencià que té un objectiu clar: "traure el valencià del sistema educatiu i per tant, minvar encara més de l'ús social de la llengua"**.

Tot al contrari, les seues polítiques reforcen el procés de minorització que patim els valencianoparlants. Ara han començat "donant l'oportunitat" als Consells escolars dels centres educatius que estan situats en territoris castellanoparlants de canviar els seus PLC (Projecte Lingüístic de

Centre); el següent pas en la línia de "la falsa llibertat d'elecció de les famílies" que és un dels pilars bàsics del seu discurs polític centrat en polítiques liberals anirà directe al plurilingüisme, a afeblir encara més la nostra llengua.

A més a més, cal tindre en compte, la discriminació fiscal dins del sistema de finançament autònom que ens limita a ocupar el 12è lloc en despesa per alumne en educació a l'estat espanyol. Les diferències en la capacitat amb altres autonomies espanyoles per finançar adequadament l'educació als seus territoris són abismals, com són les comunitats forals, Euzkadi i Navarra, que no depenen dels recursos transferits per l'Estat.

Altament, **cal garantir l'ús del valencià a totes les administracions i serveis públics i als mitjans de comunicació públics**. Si bé és cert que, afortunadament, l'ús de la llengua pròpia en aquests àmbits és cada vegada més habitual, de manera que podem considerar que el valencià s'ha institucionalitzat i que, al remat, està en procés d'assolir, amb moltes resistències i alertes, el lloc de prestigi que pertocava pel fet de ser una de les dues llengües oficials del nostre territori. Tanmateix, els objectius del procés de normalització no s'han aconseguit i, encara, patim discriminacions lingüístiques i culturals a les quals cal de donar resposta des de les institucions, i recordem que l'Oficina de Drets Lingüístics ha estat eliminada per l'actual Govern de la Generalitat Valenciana. Per això, són necessàries garanties, com el **requisit lingüístic**, perquè el treballador públic i progressivament les empreses atenguen la ciutadania també en valencià.

A més, s'ha de promoure espais de lleure i d'oci en valencià, perquè puguem crear imaginaris i referents propis des de la infantesa i l'adolescència.

La ciutadania valenciana està demostrant una gran vitalitat i empeny per actuar de manera coordinada amb les institucions. Amb tot, ens preocupa que la fragilitat de l'estat actual del valencià, per ser una llengua bàsicament reclosa a l'espai familiar i educatiu, siga menyspreada des de les institucions que actualment tenen la responsabilitat política de protegir-la i potenciar-la.

Així i tot, la realitat és complexa, però les comunitats lingüístiques compromeses i les polítiques valentes i proactives han de ser el camí.

FEM POBLE, PARLEM VALÈNCIA!

Nit del Guaix

Coordinadora pel valencià a l'Horta Sud

Cada primavera i com anunci de la propera trobada d'Escoles en València se celebra la **Nit del Guaix**. Enguany serà el divendres 19 d'abril al restaurant Mas d'Estrela de Catarroja.

L'acte s'iniciarà amb el vídeo de la cançó de les trobades 2024, "Casa és llengua. Vida és poble" que segons l'autor Andreu Valor, pretén reivindicar el nostre dret a existir i utilitzar una llengua com a tret identitari, que ens acull, ens vertebrava i ens singularitza.

A continuació **Xon Doménech** i **Mariló Gradolí**, presentadores de l'acte, donaran la benvinguda a totes les persones que ens ajutarem per presentar la propera Trobada i retre reconeixements i homenatges.

La primera intervenció estarà a càrrec de l'alcalde de Picanya, **Josep Almenar Navarro**, per fer un repàs de les activitats que al llarg de tot el curs s'han fet amb motiu de celebrar la XXXVIIa Trobada d'Escoles en València i convidar a assistir-hi a la **Festa per la llengua que se celebrarà l'11 de maig**.

Els primers reconeixements seran per a persones que s'han destacat per una estima especial cap a la nostra llengua i l'han transmesa al llarg de la seua vida professional.

I les i els mestres als que enguany volem reconèixer el seu treball són: **Vicent Gil** i **Cristina Vivó**, de l'IES Enric Valor; **Vicent Calabuig**, de l'escola Gavina, **Vicent Pasqual** i **Elena Ruiz** de l'escola Ausiàs March, tots cinc de Picanya. **Marian Espert**, de l'IES Clara Campoamor d'Alaquàs, **Jesús Marcote**, de l'escola Miguel Hernández de Torrent i **Vicent Boscà**, de l'IES La Marxadella també de Torrent, **Paco Galiano** i **Vicent Escrivela** de l'IES Músic Martí i **Soler de Mislata**, **Conxa Cases** de l'escola Blasco Ibáñez de Benetússer i **Vicent Màñez** de l'escola Bertomeu Llorens de Catarroja.

Tot seguit, el protagonisme serà per a la **primera línia de Valencià de Picanya** que començà el curs 91-92 ara fa trenta-tres anys a l'escola **Sorolla-Baladre**. **Maria Victoria Navarro**, mestra, **Josep Soler**, pare, i **Pasión Castellano**, alumna, seran els representants de la primera línia en valencià a l'escola pública de Picanya.

Ja en la recta final. Les intervencions de **Vicent Font**, en nom de la coordinadora i **Alexandra Usó**, presidenta d'Escola Valenciana donaran pas al lliurament del Guaix 2024 a **Gabriel Sendra** i **Maribel Marco**, pel seu compromís amb la llengua que es materialitza amb la fundació de l'editorial Bullent. Als qui hem d'agrair l'edició de les rondalles d'Enric Valor, l'edició de llibres de valencià per als centres escolars junt a l'editorial Eumo en uns anys que feien molta falta perquè no n'hi havia, per les 43 edicions dels premis Enric Valor de literatura juvenil, junt a l'ajuntament de Picanya, per l'impuls del premi Bernat Capó conjuntament amb altres entitats i, ara, com a jubilats, fent costat al camí de l'editorial Bullent, obrint noves col·leccions de llibres per a tots els públics.

Com sempre serà una nit de reencontres on les persones que hi assistirem continuarem conjuntament per seguir amb el compromís de parlar, llegir, cantar, escriure i difondre la nostra llengua.

Després de les paraules dels homenatjats passarem a sopar i en acabar, l'actuació musical servirà per commemorar el centenari del naixement de **Vicent Andrés Estellés**. Concloem amb uns versos esperançadors del poeta.

**Res no ha pogut, res no podrà amb la gent,
d'aquest país de segles socarrats.
Quan ha calgut, avançà cautament.
Quan ha calgut, amb els mots declarats.
Pujava el cor, al fonament de secretíssim rent,
i al vent i al foc estem acostumats.
Res no valdrà ni caldrà ni podrà.
Nostre secret és el secret del pa!**

"Cantata inicial del País Valencià". **Vicent Andrés Estellés**. Obra Completa-10.

ESCOLA VALENCIANA DEFENSA...

El mínim indispensable ha de ser aquell que garanteix la capacitat plena de tot l'alumnat en valencià i en castellà.

escola valenciana

ESCOLA VALENCIANA DEFENSA...

El districte únic afavoreix la discriminació educativa i augmenta la desigualtat.

escola valenciana

ESCOLA VALENCIANA DEFENSA...

Els centres educatius s'han d'organitzar d'acord amb criteris estrictament pedagògics.

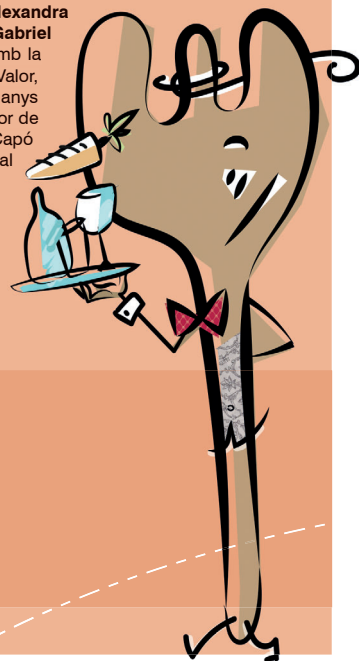
escola valenciana

ESCOLA VALENCIANA DEFENSA...

No hi ha llibertat basada en el desconèixement.

escola valenciana

ESCOLA VALENCIANA DEFENSA...

Guaix d'Honor 2024

Gabriel Sendra i Maribel Marco. Fundadors de Edicions del Bullent

Núria Sendra Marco

Vull disculpar-me amb tu, com a persona que potser fullejant aquestes pàgines has arribat a aquest apartat i esperaves trobar un perfil de Maribel Marco i de Gabriel Sendra com a fundadors d'Edicions del Bullent. Sé que és el que se m'havia encomanat, però no he pogut. Saber dels reconeixements de Guaix i sentir-me que són la meua gent és una constant. Són persones que han fet tant pel valencià i que, molt sovint, són properes i humils, com si no foren imprescindibles. Així que, quan Guaix i Picanya, representada per Xelo Alòs de cultura i Pep Almenar, l'alcalde, ens comunicaren que enguany serien Gabriel Sendra i Maribel Marco els homenatjats com a fundadors d'Edicions del Bullent em va envair un profund agraïment. Gràcies, de nou. En aquell moment, per tant, la tasca que em va arribar a continuació no em va aclaparar gens: fer un article per a la revista. Un article com els que tantes vegades he llegit, d'un tema que conec bé, cap problema.

I, tanmateix, he anat endarrerint el moment de posar-m'hi fins que un missatge de Vicent Font em va retornar a la realitat «Com tens l'article per al periòdic de la trobada?». Com el tinc? Malament. No puc més que rendir-me a l'evidència. És com destil·lar l'univers, almenys per a mi com a filla. Així que dedique la meitat de l'espai a aquestes disculpes i, per fer-me perdonar, et contaré algunes anècdotes amb l'esperança de satisfer la teua curiositat si no

els has conegut encara o apel·lar a la teua empatia, si n'ets còmplice o protagonista.

Corria l'any 1969, Gabriel i Maribel s'havien casat en una modesta cerimònia i se'n van de viatge de noces. Si hagués estat un tour contractat l'haurien venut com a «Descobreix les meravelles del Sud: escapada a les llibreries que volen llibres en valencià». L'editorial encara no s'havia concebut. Gabriel treballava a la distribuïdora Guardamar, de la llibreria Concret i oferia també llibres aleshores clandestins i llibres en català.

Canviem de dècada. Ara ja havien muntat una distribuïdora pròpia i, com les dificultats per a editar encara eren moltes, tractaven directament amb Enric Valor per a la venda de les Rondalles Valencianes editades per Gorg. Es van acabar els llibres i, a través de la Federació d'entitats culturals del País Valencià de la qual eren membres, Gabriel Sendra va signar amb ell un nou contracte. Apareixen les rondalles en 8 volums que coneixem ara i, per suggeriment de Manel Granell, van il·lustrades per Santana. També comença el premi Enric Valor (aleshores de narrativa infantil) que 43 anys després encara es convoca juntament amb Picanya.

Fem un bot en el temps fins al naixement de la criatura. Ara som en l'any 1982. L'editorial dels Estudis Universitaris de Vic (Eumo) busca soci

per coeditar llibres d'aprenentatge de la llengua entre la societat civil valenciana. Un any més tard, creen Bullent amb l'objectiu de fer arribar a les criatures valencianes llibres engrescadors. El nom de l'editorial refereix el riu curt i cabalós que uneix les comarques de la Safor i la Marina, d'on són originaris Maribel i Gabriel, respectivament.

Passen els anys, Edicions del Bullent s'ha obert a tots els públics, adults inclosos. Amb la idea que cal posar en valor el que som com a poble, impulsen el Premi Bernat Capó de difusió de la cultura popular amb el Museu d'Etnologia i moltes altres persones i entitats, com ara Joan Gregori, Ricard Pérez Casado, Josep Bernabeu Mestre entre altres.

Se'ns acaba l'espai i tot just ens hem quedat al segle passat. Ara la situació és ben diferent i fins i tot les grans multinacionals consideren atractiu editar en valencià; esperem que això no canvie. Maribel i Gabriel s'han jubilat, però ens queda molta feina per fer per arribar a una normalitat de la llengua i, com al principi, gent interessada en que no s'hi arribe. Edicions del Bullent continua editant, compta en el seu catàleg amb obres d'autores i autors importants.

M'agradaria acabar aquest article més feliç que l'he començat, com als contes clàssics. Si bé no he fet un article que reflexe la tasca incansable de les persones que han dedicat la vida a l'estima pel seu país i la seua llengua ni he fet un esbós vital, amb aquestes quatre lletres espere haver aclarit que sí, que Guaix ha tingut un bon criteri a sumar aquest als reconeixements anuals. I, si has arribat fins ací canvie les disculpes per una abraçada solidària ja que molt probablement tu també ets d'aquells que fan cada dia coses per a que una llengua feble com és la nostra es puga desenvolupar amb dignitat i normalitat. I ja, de pas, que les persones febles de tot arreu també ho puguem fer.

L'inici de l'ensenyament en valencià al CEIP Sorolla/Baladre

Victòria Navarro Faus (Mestra jubilada)

El procés d'introducció de l'ensenyament en valencià al CEIP Sorolla-Baladre no va estar una tasca fàcil. Des de la inauguració del CP Sorolla (antic Grup Escolar Serrano Súñer), l'any 1963, van passar vora trenta anys per a que s'iniciara l'ensenyament en la nostra llengua. Fou al mes de setembre de 1991 quan començà la primera línia en valencià, en una classe d'ensenyament infantil de 4 anys, amb 18 xiquets i xiquetes. Pel camí van haver nombrosos esforços i compromisos per la recuperació de la llengua pròpia a l'ensenyament, signe d'identitat de la nostra societat.

Molts anys abans, en 1968, s'havia obert de forma quasi clandestina La Tramuntana, al Vedat de Torrent, la primera escola en valencià de la nostra història, i poc després es creava la Nostra Escola Comarcal a Picassent. Per la seua banda l'escola pública encetava, deu anys més tard, la primera línia en valencià del nostre país al CP El Castell d'Almoines l'any 1978. Tanmateix al llarg d'aquests anys hi hagueren tota una sèrie d'accions en la introducció del valencià a l'escola, entre les quals cal esmentar, entre d'altres, el treball intens i continu del Moviment Freinet des de 1964 (Secció de Pedagogia, ACIES i MCEPPV), la posada en marxa del Secretariat de l'Ensenyament de l'Idioma (1970), l'inici dels cursos de Lingüística Valenciana i la seua Didàctica (ICE) de la Universitat de València (1973), la creació de l'Assessoria Didàctica Valenciana (1974), les escoles d'Estiu del PV (1976) o l'edició dels primers llibres per a l'ensenyament del valencià com ara Vels i vents (1974) de Ferran Zurriaga, El llibre de Pau (1976) de Victòria

Navarro, Tere Pitxer i Alfred Ramos i Pany i clau (1977) d'Honorat Ros i Alfons Llorenç. Mentre, en paral·lel a aquests esforços per recuperar la nostra llengua a l'educació, una part conscienciada de la societat valenciana s'organitzava a través de plataformes i organitzacions polítiques i sindicals en demanda de la recuperació dels drets i llibertats democràtiques, en confluència amb la necessitat d'un Estatut d'Autonomia que comportara la normalització plena de la cultura i llengua pròpia del poble valencià.

A Picanya, el seu ajuntament acabat de constituir-se, després de les eleccions municipals del 3 d'abril de 1979, amb el seu alcalde Ciprià Ciscar al capdavant, fou el primer ajuntament valencià, en demanar, el 25 d'abril de 1979, un estatut d'autonomia, per la via de l'article 151 de la Constitució i el primer en obrir una plaça amb el nom de País Valencià, inaugurada per Albiinyana, president del Consell del PV. En pocs mesos 512 ajuntaments se sumaren a la demanda de l'estatut, quasi la majoria dels ajuntaments valencians.

A l'empara de tots aquets moviments i accions en favor de la recuperació de la nostra llengua i cultura, durant el curs 1979-80, al CP Sorolla s'iniciaven les classes de valencià al Cicle Superior d'EGB. Va ser el mestre picanyer Gildo Ciscar el responsable d'aquestes classes, amb una pedagogia activa i engrescadora, a partir de cançons, contes i jocs populars. Durant els cursos 1983-84 i 1984-85, altre mestre picanyer, Jesús Alabarta, continuà impartint les classes de llengua i cultura al nostre alumnat.

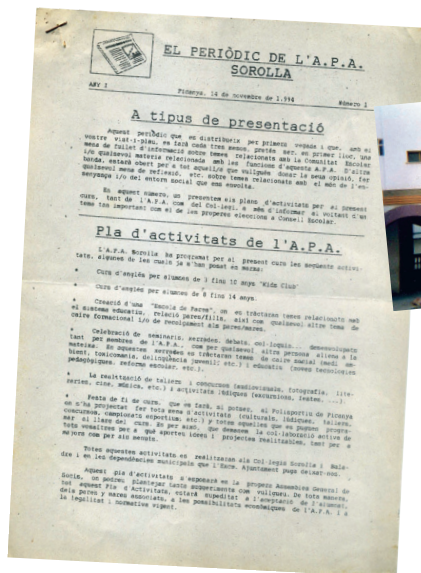
Dos esdeveniments claus en el procés de recuperació de l'autogovern valencià, que ens portà al reconeixement i la incorporació de la llengua

a l'ensenyament, van ser la publicació de l'Estatut d'Autonomia

Valenciana, l'1 de juliol de 1982 i l'aprovació de la Llei d'Ús d'Ensenyament del valencià, el 23 de novembre de 1983.

Ara, calia formar al professorat per poder impartir la nostra llengua a les aules. És per això que, en 1983-1984, s'inicien al nostre poble els cursos de Lingüística Valenciana i la seua Didàctica de l'ICE de la Universitat de València. El primer any foren 48 mestres de Picanya, pràcticament quasi tots el professorat del CP Sorolla i del CP Ausiàs March, els que es formaren durant 100 hores a través del curs Elemental, impartit pel mestre Alfred Ramos, per fer possible el Pla d'Ensenyament del valencià de la Conselleria d'Educació, Cultura i Ciència que dirigia el picanyer Ciprià Ciscar. Els anys posteriors, 1984-85 i 1985-86, es completaria la formació d'aquests mestres amb els cursos Mitjà i Superior. El curs següent el 1986-87, començaria l'alumnat del cicle mitjà d'EGB, a rebre l'Àrea d'Experiències en valencià. El tímid camí es complementava amb l'aparició dels primers textos en valencià de l'alumnat (Mª Esther Pérez Millán, Ana Maria Rodríguez i Laura Nieto) en la revista escolar del CP Sorolla en l'any 1987.

Tots aquests esforços i afanys de la comunitat educativa arribaren a la fi amb la creació de la línia en valencià, en 1991, mitjançant la matriculació de divuit alumnes, el 18 de juny de 1991, per iniciar en setembre l'ensenyament en valencià, en l'etapa d'Educació Infantil, en el nivell de 4 anys. Una línia creada, no ho oblidem, per decisió administrativa. No obstant això, en el primer claustre de setembre de 1991 s'anotava en el llibre d'actes: "Dado que este curso comienza la línea en valenciano, se propone y acuerda recibir a los niños en el ambiente más propicio para facilitar al máximo su integración en el centro". La mestra que inicià aquesta línia en valencià seria Imma Jorge, professora definitiva de l'escola. L'any següent s'afegí Victòria Navarro, també

professora definitiva en el CP Sorolla-Baladre. Cal anotar que el Col·legi Baladre s'havia inaugurat en el curs 1990-1991; tot i que formava part del CP Sorolla. A més en el curs 1992-93 es creaven dos unitats d'educació Infantil de tres anys.

Altres suports amb la nova línia en valencià van ser, entre d'altres, la constitució, el 21 de setembre de 1992, de la Comissió de Normalització Lingüística del CP Sorolla-Baladre, de la qual era president Severiano Martínez i Secretària Victòria Navarro. Un dels objectius exposats era: "Coordinar i promoure les actuacions encaminades a sensibilitzar la comunitat educativa envers l'augment de l'ús vehicular i social del valencià".

Una data significativa i destacada de l'ensenyament en valencià del nostre centre va ser la participació, en abril de 1995, del CP Sorolla-Baladre, per primera vegada, -en companyia de l'altra escola de Picanya el CP Ausiàs March, que també comptava amb línia en valencià-, en la Trobada de les Escoles en València, en la seua 8a edició, en la localitat d'Alboraia (Horta Nord). En la Trobada, l'Associació de l'AMPA del Sorolla-Baladre, amb gran desplegament i entusiasme dels seus membres, organitzà i desenvolupà un taller en què els xiquets i les xiquetes pogueren plantar una llavor a un cossiuet que s'emportaren a sa casa amb un full explicatiu del creixement de la planta. Com a colofó, del que representà la creació i posada en marxa de la línia de valencià entre els pares i mares de l'escola, destaquem les emotives paraules de la seua Junta Directiva en el Periòdic de l'AMPA, en el seu núm. 3 d'abril de 1995 (arxiu del CEL de Picanya), que expressen que el camí encetat per la comunitat educativa del CP Sorolla-Baladre per a la recuperació del valencià en l'ensenyament havia estat encertat:

"Ens és grat comunicar-vos que la festa fou un èxit en tots els sentits, tant d'assistència com de participació; es calcula que van ser al voltant de 20.000 persones les que allà acudírem per gaudir d'aquesta festa reivindicativa i per constatar que cada dia en som molts més els que estimem la nostra llengua i volem que estiga al lloc que li correspon".

Casa és llengua. Vida és poble

Andreu Valor. Cançó de les

TROBADES 2024

Dins d'un planeta estrany
viu un univers,
més a prop de tu i el pots tocar;
l'origen i l'arrel que dona pas
a un cel de colors on estem tu i jo,
un autèntic lloc per compartir,
per viure, respirar i ser feliç.

**Casa és llengua. Vida és poble.
Estimar sempre és correcte.**

Dins d'un món tan divers,
on vivim tu i jo,
trobarem cultures i detalls
que fan d'aquesta vida apassionant.
Però no oblidem el nostre llogat:
una llengua que explica com som,
com des d'ací mirem la llum del sol.

**Casa és llengua. Vida és poble.
Estimar sempre és correcte. (BIS)**

De la plaça on naix l'essència
de la relació amb la vida,
veig infants que volen lliures,
veig amants deixant empremta.
Fa cent anys, nasqué un poeta
que assumint la veu d'un poble
va ensenyar com tantes d'altres
a crear mons invencibles.

**Casa és llengua. Vida és poble.
Estimar sempre és correcte. (BIS)**

VIDEOCLIP
de la cançó

èscola valenciana
activistespelvalencia.org

Cent d'Estellés
1924-2024

L'autor de la cançó de les Trobades 2024 és el cantautor **Andreu Valor**, a qui acompanyen les veus de Berta Iñiguez i Sergio Peiró, així com la música de Blai A. Vañó, Hèctor Tirado i Toni Moltó.

La cançó, amb títol "Llengua és casa. Vida és poble" vol reivindicar "el nostre dret a existir i habitar el lloc que habitem" perquè "la llengua, com a tret identitari, ens acull, ens vertebrava i ens singularitza".

Segons l'autor, és una proposta "molt orgànica i acústica, amb unes tendències més folk que ens identifiquen, feta amb tota la nostra estima perquè siga efectiva". "Nosaltres fem una música més reivindicativa que festiva - hi continua - de manera que hem buscat cert dinamisme per tractar d'arribar a la gent més jove sense desvirtuar massa la nostra manera de fer".

Àlbum il·lustrat, poesia, diversitat

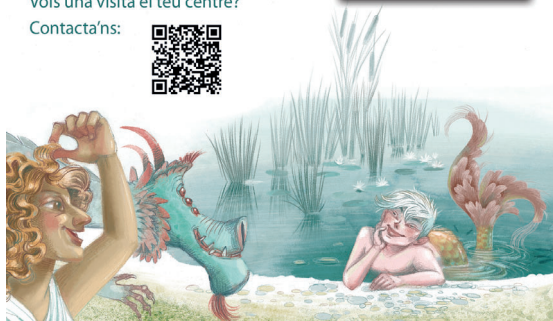
www.bullent.net

La sirena isqué de l'aigua,
feu un somriure bonic
i va dir: "No em digues xica,
que no soc xica ni xic".

La pedra rosa, de Muriel Villanueva

Vols una visita el teu centre?

Contacta'ns:

Amb el **VALENCIÀ**, fem **PINYA!**

PRIMÀRIA

ESO

Sabies que en el món
hi ha 10.000.000
de persones que
parlen valencià?

I ara, amb nosaltres,
10.000.002!

Nous materials per
a alumnat que té
un primer contacte
amb el valencià

bromera

Quan trias Bromera,
col·labores amb:

el temprí

escola
valenciana

Amb sabor valencià

f CAPSCUIDADORES

Del Camp
a l'escola

- ▶ Producte de proximitat i ecològic
- ▶ Primeres marques Valencianes
- ▶ Proveïdors locals
- ▶ Oli d'Oliva Verge Extra de producció Propia

**RESTAURACIÓ
COL·LECTIVA**

**PROJECTE
EDUCATIU
ADAPTAT
AL CENTRE**

Animació

*Atenció
individualitzada
i flexible*

INFO@GRUPOCAPS.COM

Auca de la llei d'ús i ensenyament del valencià

COMMEMORACIÓ
40
ANIVERSARI

1 De l'ús del valencià

Això era una xiqueta de Caianes que parlava valencià amb ganes. Un dia que parlava la llengua a l'escola es va trobar usant-la tota sola.

Això era una dona de València que en parlar mostrava paciència. Amb força la llengua defensava, el país, la terra, l'aire que alenava.

Això era una dona de Paiporta que vivia en una alqueria a l'horta. Parlava molt bé valencià i anglés i acabà de mestra a Vilafamés.

Això era un xiquet de Torrent que tots pensaven que era bona gent. Parlava un valencià de primera fora hivern o primavera.

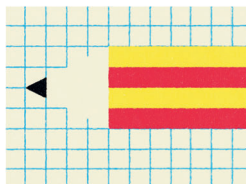
2 Del valencià a l'ensenyament

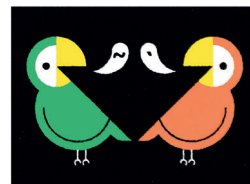
Si pel País Valencià vols viatjar valencià has d'estudiar. Si ja saps castellà per què no aprendre valencià?

El professorat sabrà o aprendrà valencià i castellà, i així podrà ensenyar les dues llengües oficials.

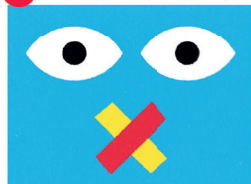

Xiquets i xiquetes parlem valencià també l'escrivim correctament. Perquè ens l'han ensenyat mestres amb estima i sentiment.

La xicala no podrà ser discriminada per la seua llengua utilitzada. La llei ens empara i cal que siga respectada.

3 De l'ús del valencià als mitjans de comunicació social

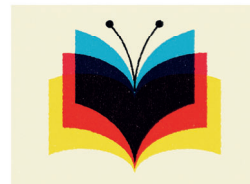
Un passat obscur teníem i del valencià no en gaudíem. No sabem què ens perdiem! I en repressió, vivíem.

Als huinta no va acabar i una llei es va aprovar. La llum ens va il·luminar, i la llengua va tornar.

El valencià estimàvem i a la tele fèscollàvem. La nostra llengua parlàvem i al carrer la utilitzàvem.

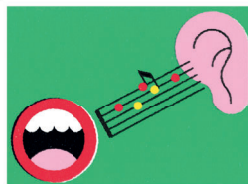

Per fi podíem llegir, per ara, per demà, per ahir, diaris i, així, gaudir i el valencià vam tenir.

4 De l'actuació dels poders públics

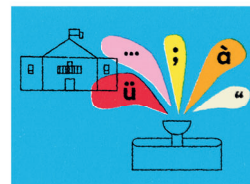
Si un llibre vols llegir hauràs d'anar decidit i la biblioteca et contestarà, amb eficiència i en valencià.

La informació has de trobar en la teua llengua materna i a la ràdio pots escoltar un reguizel de música moderna.

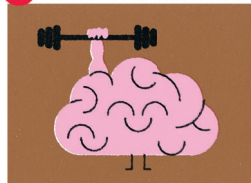

Si als jutjats has d'anar en valencià podràs parlar. Jutges, fiscals i advocats en la Comunitat l'hauran d'entendre i acceptar.

Si valencià vols aprendre en el teu dret estàs i els ajuntaments hauran de fomentar-lo i oferir cursos de tots els nivells per igual.

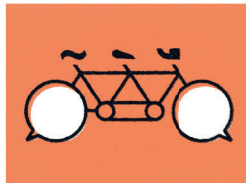
5 Dels territoris predominantment valencianoparlants i castellanoparlants

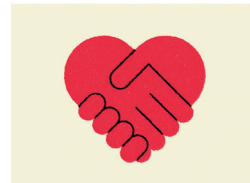
Capítol cinquè, de la llei d'ús i ensenyament. Parla dels territoris on es parla castellà històricament. Parla dels territoris on es parla valencià històricament. És una llei i una ajuda peral cervell.

Dins del capítol cinquè hi ha diferents articles. Hi ha tres: trenta-cinc trenta-sis i trenta-set.

El trenta-cinc parla dels pobles on es parla valencià. El trenta-sis, dels pobles on es parla castellà. El trenta-set ens conta que a tot el territori es podrà conèixer i usar el valencià. També que la classificació de pobles podrà ser revisada.

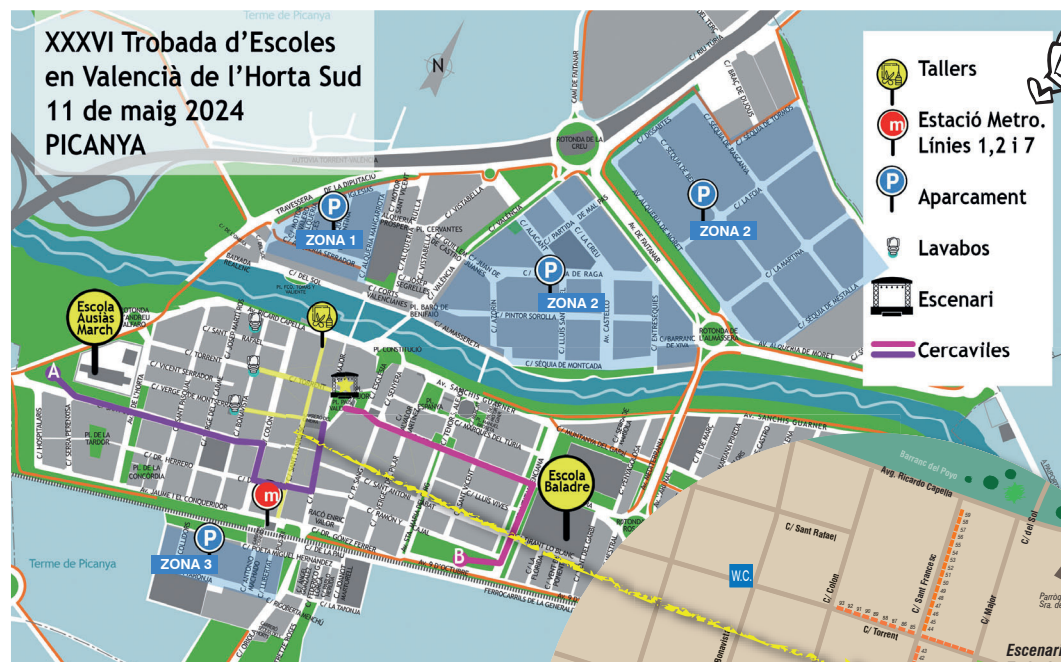
Tenim paraules diferents, però ens respectem igual. Camina amb el valencià, molt lluny. La llei tu l'has de respectar. La llei es quedarà.

TROBADES 2024

PICANYA. DISSABTE, 11 DE MAIG

On estarà la Trobada?

Eixides i recorreguts de les dos cercaviles

CERCAVILES

✓CERCAVILA (A)

Concentració (17 h.) i eixida (17:15 h.):

PARC EUROPA

Itinerari: C/ Sant Joan Baptiste, C/ Colón,
C/ Dr. Herrero, C/ S. Josep, Pl. País Valencià.

CEIP AUSIÀS MARCH

ESCOLETA NINOS

ESCOLA GAVINA

QUART DE POBLET

TORRENT

SEDAVÍ

PICASSENT

SILLA

XIRIVELLA

ALAUQUÀS

ALBAL

ALCÀSSER

✓CERCAVILA (B)

Concentració (17 h.) i eixida (17:15 h.):

PARC ALBIZIES

Itinerari: Av. Generalitat Valenciana,

C/ Senyera, Pl. País Valencià.

EIXIDA: PARC ALBIZIES

CEIP BALADRE

IES ENRIC VALOR

ESCOLA FORMACIÓ PERSONES ADULTES

ALDAIA

ALFAFAR

BENETÚSSER

BENIPARRELL

CATARROJA

MANISES

MASSANASSA

MISLATA

PAIPORTA

Metro

PARADA DE METRO

PICANYA,

LÍNIES 1, 2 I 7.

Zones d'aparcament

Zona 1: Vistabella

(Travessera de
Diputació i adjacents)

Zona 2: Polígon

Raga (C/ Pintor
Sorolla, C/ Azorín,
etc.)

Zona 3: Polígon La

Taronja (C/ Oriola,
C/ La Taronja, etc.)

Ubicació dels tallers

C/ Sant Francesc, C/ Torrent (des de Pl. País
Valencià a C/ Bonavista) , C/ Vg. de Montse-
rrat (des de C/ Sant Francesc a C/ Bonavista).

Ubicació actuacions

Pl. País Valencià

Ubicació de WC

Als encreuaments de C/ Vg. de Montserrat i C/
Torrent amb C/ Bonavista. I a la Casa de la Cultura.

Què hi podràs trobar?

TALLERS ESCOLES

27 / CEIP. CREMONA	ALAUQUÀS
26 / MARE DE DEU DE L'OLIVAR	ALAUQUÀS
24 / CEIP. LA BALAGUERA	ALBAL
94-95-96 / EI. NINOS	ALBAL
23 / CEIP. JAUME I	ALCASSER
22 / CEIP. 9 D'OCTUBRE	ALCASSER
36 / CEIP. PLATERO Y YO	ALDAIA
37 / CEIP. NTRA. SRA. DEL CARMEN	BARRI DEL CRIST
20 / CEIP. ORBA	ALFAFAR
94-95-96 / NINOS	ALFAFAR
30 / CEIP. BLASCO IBAÑEZ	BENIPARRELL
45 / CEIP. BERTOMEU LLORENS	CATARROJA
46 / CEIP. JOAN XXIII	CATARROJA
48 / CEIP. JAUME I EL CONQUERIDOR	CATARROJA
34 / CEIP. FELIX RODRIGUEZ	MANISES
35 / CEIP. JOSE GARCIA PLANELLS	MANISES
52 / CEIP. LLUÍS VIVES	MASSANASSA
53 / CEIP. AUSIAS MARCH	MASSANASSA
54-55-56-57 / AMPA MASSANASSA	MASSANASSA
83 / CEIP. AUSIAS MARCH	PAIORTA
84 / CEIP. LLUIS VIVES	PAIORTA
85 / CEIP. JAUME I	PAIORTA
38 / CEIP. L'HORTA	PAIORTA
78 / ESCOLA GAVINA	PICANYA
79 / CEIP. BALADRE	PICANYA
80 / CEIP. AUSIAS MARCH	PICANYA
94-95-96 / NINOS	PICANYA
81 / ESCOLA ADULTS	PICANYA
82 / IES. ENRIC VALOR	PICANYA
63 / LA NOSTRA ESCOLA COMARCAL	PICASSENT
60 / C. LES CAROLINES	PICASSENT
94-95-96 / NINOS PICASSENT	PICASSENT
61 / CEIP. VERGE DE VALLIVANA	PICASSENT
62 / CEIP. SANT IGNASI	PICASSENT
64 / CEIP. LA CONSTITUCIÓ	QUART DE
94-95-96 / NINOS	POBLET
65 / CEIP. SAN CLEMENTE	SEDAVÍ
88 / CEIP. SANT PASQUAL	TORRENT
89 / CEIP. EL MOLÍ	TORRENT
90 / CEIP. LOPE DE VEGA	TORRENT
91 / CEIP. MIGUEL HERNANDEZ	TORRENT
92 / CEIP. LES TERRETES	TORRENT
93 / EL DRAC	TORRENT
28-29 / CEIP. ANTONIO MACHADO	TORRENT
66 / CEIP. REI EN JAUME	XIRIVELLA
67 / CEIP. RAMÓN Y CAJAL	XIRIVELLA

SINDICATS

49 / SINDICAT ESTEPEV.
87 / SINDICAT CCOO.

INFORMACIÓ

43 / PUNT D'INFORMACIÓ AJUNTAMENT PICANYA
42-41-40 / PUNT D'INFORMACIÓ GUAIX (ESCOLA VALENCIANA)
13 / MEDI AMBIENT (RECICLA AMB ELS CINC CENTITS)
33 / FOTOCOL (PER LA IGUALTAT)
17 / EL JOC DE L'HORTA

EDITORIALS / LLIBRERIES

25 / BROMERA EDITORIAL
50 / EDITORIAL CAMACUC
44 / EDITORIAL BULLENT
59 / EDITORIAL IGLÚ
14 / EDICIONS DEL SUD
47 / ANDANA EDITORIAL
39 / EDICIONS 96
86 / PAPER D'ARRÒS, LLIBRES.

ALTRES EMPRESSES

58 / L'HORTA TEATRE
31-32 / CAPS EDUCADORS
69 / APROPP LA TELECOM D'ACÍ
15 / ENTREDUCA (PER UN FUTUR REDÓ)
51 / OFIDECO (EL TEU MÓN ESCOLAR)

INSTITUCIONS

68 / FAMPA
21 / FACULTAT DE MAGISTERI- UNIVERSITAT DE VALÈNCIA
16 / UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA
12 / PER L'HORTA
19 / MUSEU COMARCAL, HORTA SUD
N-18-PLATAFORMA PER LA LLEGUA, PAÍS VALENCIÀ

ACTIVITATS TROBADA 11 DE MAIG

- ✓ **A les 9 hores**
Muntatge de taules i cadires per als tallers a càrrec de les persones voluntàries que col·laboren en l'organització de la trobada.
- ✓ **De 16 a 17 hores**
Muntatge dels tallers pels part dels centres educatius i entitats.
- ✓ **A les 17 hores**
Concentració als punts d'eixida de les cercaviles.
Recepció d'autoritats per l'ajuntament.
- ✓ **A les 17.15 hores**
Eixida de les cercaviles
- ✓ **A les 17.45 hores**
Lliurament de recordatoris als centres a l'entaulat.
- ✓ **Entre les 18 i les 20 hores**
Funcionament dels tallers i actuacions de grups de Picanya a la plaça País Valencià
- ✓ **A les 20 hores**
Concert de Tres Fan Ball (pl. País Valencià)
- ✓ **A les 21 hores**
Cloenda amb focs artificials

ALTRES ACTIVITATS AL VOLTANT DE LA TROBADA

- ✓ **Trobada de Secundària**
22 de març a partir de les 9h
Plaça País Valencià
Tallers i actuació de Els Clearings i Sa Pena
- ✓ **Trobada Musical**
16, 17 i 18 d'abril
Escola Gavina
- ✓ **Nit del Guaix**
19 d'abril a les 20h
Mas d'Estrela
Homenatges i reconeixements
- ✓ **Commemorem el 25 d'abril**
25 d'abril 10,30h
Plaça País Valencià
Auca 40 anys de la LUEV
Homenatge a les dones
Inauguració del mapa de la comarca
- ✓ **Lliurament de premis Sambori**
26 d'abril a les 18.30
CEIP Ausiàs March

Voluntariat pel valencià

Què suposa el Voluntariat pel Valencià per a nosaltres i per a la nostra llengua?

Xon Doménech. Coordinadora del Voluntariat d'Escola Valenciana

Qualsevol persona que haja participat al llarg de la seua vida en qualsevol tipus de voluntariat, coneix la resposta a aquesta pregunta.

Fer activitats que comporten un benefici per als altres, de forma altruista, com bé diu el meu amic Joan «Pel mòdic preu de zero euros», és un guany inabastable. I en aquest cas és el que fem treballant pel Valencià, al que estimem de forma visceral, que sempre va amb nosaltres i forma part de la nostra identitat.

Amb el voluntariat, tens cura de la llengua, l'acarones, la recuperes i la comparteixes amb els altres, eixamplant a poc a poc el nombre de parlants.

Juntament amb la llengua compartim la nostra cultura, obrim les portes del nostre univers, una forma de ser, una actitud front a la vida, una història i una memòria que conformen la nostra identitat com a poble. Un poble generós, simpàtic, fester, treballador i molt més ...

Els nostres voluntaris i voluntàries ho saben i any rere any participen en les convocatòries del Voluntariat pel Valencià. Elles i ells són els autèntics protagonistes d'aquest projecte, activistes generosos en la recuperació de la nostra llengua.

Les persones aprenentes, sols pel fet de voler aprendre la nostra llengua, tenen guanyada la nostra simpatia i estima, especialment les persones novingudes. Elles des de fora observen la nostra realitat i sense cap prejudici ideològic hi veuen el Valencià com un tresor a cuidar, una oportunitat de ser part de la nostra comunitat i sentir-se valencians i valencianes.

Des de la coordinació del Voluntariat pel Valencià anem aprofundint en la realitat de l'ús de la nostra llengua. Amb les tres edicions de «Tasta el Valencià» hem descobert i fet palesa la riquesa de la nostra llengua.

En el nostre recorregut de nord a sud i de sud a nord, hem constatat les parles diverses que la conformen i la riquesa del seu vocabulari. Ens resulta molt enriquidor comparar les parles de les diferents comarques i fer sentir la llengua pròpia com un bé a protegir del que hem d'estar orgullosos.

Enguany hem visitat els pobles de Vistabella a l'Alt Maestrat, L'Olleria a la Vall d'Albaida, València ciutat al barri del Carme, Estivella al Camp de Morvedre, Llíria a Camp de Túria i Benicarló al Baix Maestrat. Hem gaudit de la diversitat del paisatge i de les persones que l'habiten.

En cadascun d'aquests indrets hem enregistrat un vídeo que junt als quatre audios «Poema calamars amb cebeta i aromes, d'Empar de Lanuza», «Les llepolies als anys 70», «La cuina a l'escola», i «I de beure què?» componen les deu propostes per a les deu quedades de les parelles lingüístiques. Cadascuna ens porta la seua recepta i un fum de temes de conversa.

Tots aquests materials els vam presentar a finals de setembre al Col·legi Major Rector Peset, de València, i els hem compartit amb totes les parelles del Voluntariat que hem fet a les tres campanyes del «Tasta el Valencià».

Les activitats del Voluntariat pel Valencià d'Escola Valenciana d'aquest curs, han sigut:

Campanyes del Voluntariat, tant les engagedes directament per Escola Valenciana com les activades pels pobles:

1a Campanya d'octubre a desembre amb la participació d'un total de 140 persones.

2a Campanya de gener a març amb la participació d'unes 220 persones.

A més, cal afegir-hi les parelles dels pobles que enguany, amb l'increment d'Escola Valenciana, han activat el Voluntariat pel Valencià. En són els següents: Alfafar, Canet d'en Berenguer, Catarroja, Mislata, Massamagrell, Manises, La Pobla de Vallbona, Quart de Poblet, San Joan d'Alacant, Sedaví, Vila-real, Petrer i Riba-roja de Túria. Aquestes fan un total de 506 persones.

La nostra comarca continua sent la més implicada en aquest projecte, gràcies a totes les persones que ho feu possible.

En aquest apartat cal destacar que el canvi polític que hem tingut, gens afavoridor a qualsevol iniciativa que tinga a veure amb la llengua, ha suposat un descens evident en el nombre de pobles que han activat el voluntariat.

La utilització política de la llengua, malauradament, sembla no tindre fàcil solució al nostre País, i la nostra tasca ha de ser fer veure als nostres conciutadans que, utilitzar-la, estimar-la i difondre-la és una qüestió d'identitat, de protecció del nostre patrimoni històric i cultural, totalment independent de la ideologia, siga la que siga. És per això que nosaltres continuem amb optimisme treballant per la nostra llengua.

Publicacions que deriven del projecte «Tasta el Valencià»

Dins d'aquest apartat, cal esmentar la publicació del llibret «Tasta el Valencià Vol. 2», amb textos de la segona edició d'aquesta activitat, i amb el que hem participat en la Plaça del llibre d'Alacant.

El llibret, publicat amb el suport inestimable de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, s'ha distribuït entre els participants del voluntariat, i ens consta que és utilitzat de manera extensiva als encontres de parelles lingüístiques i grups de conversa, juntament amb altres materials que facilita Escola al Voluntariat pel Valencià.

Col·laboració amb altres entitats

Continuem amb la nostra estreta col·laboració amb el Voluntariat d'Acol·lida amb Càritas, i amb l'associació ASIEM amb els que, a més de participar en el seu grup de conversa amb els nostres materials, fem passejades culturals en la nostra llengua.

Voluntariat als IES

Escollint a la comunitat educativa, el curs passat començarem amb el **Voluntariat als IES** i enguany l'hem continuat amb la participació de 10 centres:

IES Càrcer de Càrcer, IES Enric Valor de Picanya, IES Camp de Morvedre de Sagunt, IES Rodrigo Botet de Manises, IES Escultor En Francesc Badia de Foios, IES Ravatxoll de Castellar Olivera, IES Sant Vicent Ferrer de Sagunt, IES Albal d'Albal, i IES Vall de Segó de Benifairó de les Valls.

Aquesta activitat està articulada com a curs de formació per als docents interessats a fer voluntariat pel valencià entre els seus alumnes, de formes diverses. Es fa sota el títol: **Col·loquialitzar en Valencià. Promoure l'ús social de la llengua a l'àmbit educatiu.**

Es tracta d'una formació telemàtica de sis sessions de 90 minuts de durada cadascuna, que dona al professorat idees i eines per a expandre l'ús del valencià entre el seu alumnat. Per a la seua consecució hem comptat amb els ponents següents: Carles Segura, Avel·lí Flors i Mas, i Sandra Montserrat.

Entre tots hem compartit experiències, hem valorat l'aprenentatge entre iguals i hem après noves formes de desenvolupar aquest engrandador projecte.

El curs conclou, abans d'una jornada d'avaluació, amb una Trobada del Voluntariat als IES que farem el proper 22 de març a Picanya aprofitant la Trobada dels IES de l'Horta Sud.

Per acabar, sols em queda animar a totes les persones que puguen llegir aquest article a lluitar per la recuperació de la nostra llengua de la millor manera possible. Parleu en Valencià!!

I si a més voleu ser protagonistes d'aquesta recuperació, apunteu-vos al Voluntariat pel Valencià; necessitem persones com vosaltres que estimen la nostra llengua i tinguen ganes de trobar la resposta a la pregunta que encapçala aquest escrit:

Què pot suposar el Voluntariat pel Valencià per a nosaltres i per a la nostra llengua?

Si us hem convençut envieu un correu a info@voluntariatpelvalencia.org

Us esperem.

La Gira i el Feslloc

Voro Golfe. Coordinador de la Gira d'Escola Valenciana

Han passat quasi dos dècades des que, l'any 2006, Escola Valenciana posara en marxa La Gira, el projecte amb el qual l'entitat pretenia promoure les propostes musicals fetes per solistes i grups que empraren el valencià en les seues composicions musicals.

Dihuit anys després, Escola Valenciana, malgrat les adversitats del context sociopolític actual, renova la seua voluntat de donar suport a les nostres músiques, mitjançant un projecte que es concreta en els concerts que se celebren en les diferents Trobades d'escoles en valencià organitzades per les coordinadores comarcals d'Escola Valenciana, amb el suport d'ajuntaments i entitats diverses.

Les Trobades, ho diem amb humilitat i alhora amb satisfacció, són les **celebracions socials més multitudinàries, transversals, reivindicatives i lúdiques que es fan**, any rere any, arreu del nostre territori amb l'objectiu de defensar i promoure la nostra llengua i la nostra cultura. En el moment de redactar aquest text -1a quinzena de març- ja podem avançar que La Gira 2024 estarà farcida de concerts arreu de la geografia valenciana. A hores d'ara, hi ha confirmats concerts a Picanya, Mutxamel, Agost, Cabanes, Estivella, Benimodo, Santa Pola, Monòver, Argelita, Albocàsser, Novetllé, Benissanó i Tibi. Entre els artistes i els grups que hi posaran música trobem La Trocamba Matanusca, Sa Pena, Amarg Pinet, Ramonets, Dani Miquel, La Factoria de Sons, Marcel el Marcia, Trobadores, Canta Canalla...

Els concerts de La Gira permetran que el lema de les Trobades de 2024 - "Fem poble, parlem valencià" - es faça realitat, en forma de cançons, en els carrers i les places d'un bon nombre de pobles i ciutats del nostre territori. Música per a celebrar la vida; per a construir lligams de convivència entre persones, entitats i llocs; per a espantar els esperits malignes que habiten les ments sectàries que demonitzen el valencià i fomenten l'autodiò.

Cada curs, la cloenda de Gira la marca el Feslloc, festival de música en valencià que se celebra a Benlloc (la Plana Alta) i que està organitzat per l'Associació Feslloc, amb el suport imprescindible d'Escola Valenciana i de l'Ajuntament de Benlloc.

El Feslloc és un festival sense finalitat lucrativa, l'origen del qual es remunta a l'any 2007. Enguany el festival arribarà a la dihuitena edició i es celebrarà els dies 11, 12 i 13 de juliol. El poliesportiu de Benlloc acollirà al voltant de vint concerts d'estils musicals diversos, protagonitzats pels artistes següents: Xavi Sarrià, Buhos, Julieta, Sandra Monfort, Figa Flawas, Pep Gimeno "Botifarra", En Tol Sarmiento, Maio, Pep de la Tona, Colomet, Palmer, Fades, DJ Trapella, La Fulla, Vaire, Ones, Lespurna, Sa Pena. En total, 18 propostes musicals amb molta qualitat: 11 del País Valencià, 5 de Catalunya, 1 de les Illes Balears i 1 d'Euskadi.

El cartell del Feslloc tornarà a donar protagonisme a les dones, les quals, amb treball i talent, fa temps que ocupen un merescut lloc d'honor en la diversa i mutant escena musical valenciana. La programació del festival es completarà amb xarades, tallers, presentacions de llibres, activitats esportives, etc.

Serà, en definitiva, l'oportunitat perfecta de comprovar que **el Feslloc és música, sobretot, però també alguna cosa més: un punt de trobada** de joves (i no tan joves) que arriben, sobretot, d'arreu de les comarques valencianes per conivir i compartir emocions i vivències des del respecte, el civisme i l'estima a les nostres músiques, a la nostra llengua i al nostre territori.

Si voleu conèixer més detalls de la Gira i del Feslloc, podeu informar-vos a les xarxes socials o als webs següents: <https://escolavalenciana.org/web/la-gira/> <https://feslloc.com/>

Lliga de debat Secundària i Batxillerat

Montiel Montón Domènech, professora de l'IES Pere Boïl de Manises

De nou, un any més, ens trobem profundament **agraïdes a la Universitat Politècnica de València, a la Xarxa Vives i com no, a Escola Valenciana**, per haver-nos donat l'oportunitat de participar en aquesta Edició 2024 de la Lliga de Debat.

És de sobra conegut, que som un centre que ha participat en les últimes edicions, i a més a més, que ha convertit, aquesta activitat, en una tradició a l'IES Pere Boïl de Manises.

Enguany, novament, les encarregades d'aquesta iniciativa, hem sigut la meua amiga i companya, Amparo Martínez i jo, però no cal dir que, sense el recolzament, ajuda i implicació dels nostres companys i Equip Directiu, aquesta il·lusió no hauria pogut ser possible.

Tanmateix, no podem deixar de mencionar el nostre alumnat. Sense ells, res de tot açò seria possible. **Alumnes de 2n de batxillerat, que han dedicat de manera incondicional**, el poc temps lliure del qual gaudeixen, per preparar de manera contínua i amb gran dedicació, els discursos que després han defensat.

Tot i que **el tema d'enguany "La intel·ligència artificial és una amenaça per a la humanitat?"** ha encapçalat títols de tot el món i ha ocupat gran part de publicacions i notícies, els alumnes participants, no han deixat de sorprendre'ns en les seves refutacions a favor i en contra; discursos treballats, investigats, justificats i com no, defensats de manera respectuosa i impecable, raó per la qual, pren tanta importància aquesta activitat.

Per últim, esperem seguir gaudint d'aquest intercanvi d'opinions amb la resta d'alumnes finalistes a la Fase Final, que enguany celebrarà i organitzarà la Universitat Jaume I de Castelló. De nou, una experiència inoblidable, de la qual, estem ben segures, que tant els i les nostres alumnes com nosaltres, gaudirem al màxim.

Ràdio escola

Escola Valenciana és una federació formada per entitats d'àmbit comarcal i que té per objectiu principal **mantenir viu el valencià tant al carrer com a l'escola**.

Per aconseguir aquest objectiu té en marxa uns quants programes i activitats: El Voluntariat pel Valencià, cinema en valencià, La Gira de música en valencià, el Sambori concurs d'escriptura en valencià, i **també Ràdioescola**.

El valencià com a llengua d'aprenentatge aconsegueix un ensenyament de qualitat, per tal que l'alumnat aconsegueixca dominar correctament les llengües oficials valencià i castellà així com un coneixement d'una llengua estrangera.

Per aquest ensenyament de la llengua i treballar les habilitats lingüístiques "llegir, escriure, parlar, escoltar i conversar", la ràdio és una eina fonamental per arribar a aconseguir una fluïdesa de l'expressió oral principalment.

El programa de Ràdioescola el vam iniciar l'any 2014. Actualment tenim inscrits a la xarxa de ràdios escolars a tot el País Valencià prop de 50 centres educatius, dels quals 6 són de l'Horta Sud.

**CEIP Antonio Machado, Torrent.
CEIP Jaume I el Conqueridor, Catarroja.
IES Ramon Muntaner, Xirivella.
CEIP Cremona, Alaquàs.
CEIP Bertomeu Llorens, Catarroja.
CEIP Cristóbal Colón, Benetússer.**

En aquest moment la Xarxa de ràdios escolars d'Escola Valenciana està integrada en "REX" (Ràdios escolars en xarxa) on hi participen centres educatius de tots els territoris del nostre àmbit lingüístic.

Podeu entrar a radioscolarsenxarxa.org

Un dels seus objectius és que hi haja un intercanvi entre centres educatius per tal de conèixer les diferents varietats de la nostra llengua.

Sabem que hi ha més centres educatius que fan ràdio, i des d'ací ens agradaria que s'integren a la nostra xarxa.

Us convidem a entrar i inscriure-vos. Si esteu interessats podeu fer-ho al correu radioescola@escolavalenciana.org

També ens podeu telefonar al Guaix- Escola Valenciana 626.321.747.

Sambori - Guaix 2024

Estadística

POBLES: 18 - (Consten en cada poble els centres participants i entre parèntesi els treballs aportats)

Alaquàs 5: Ciutat de Cremona (5); IES Clara Campoamor (5); IES Doctor Fausti Barberà (18); Mare de Déu de l'Olivar I (8); Mare de Déu de l'Olivar II (7). **Albal 2:** La Balaguera (12); Ninos Albal (1). **Alcàsser 1:** Jaume I (4). **Aldaia 2:** Juan Antonio Martínez Torres (4); Nuestra Señora del Carmen (1). **Alfafar 3:** Ninos Porta Sud (1); Orba (7); IES 25 d'Abril (3). **Benetússer 3:** Blasco Ibáñez (10); Cristóbal Colón (15); Vicent Ricart i Bonillo (2). **Catarroja 6:** Berenguer Dalmau (10); Bertomeu Llorens (4); Florida Secundària (15); Jaume I el Conqueridor (14); Joan XXIII (7); Vil·la Romana (1). **Manises 4:** Ausiàs March (10); Benjamí Benlloch (1); José García Planells (10); Fèlix Rodríguez de la Fuente (14). **Massanassa 2:** Lluís Vives (22); San José y San Andrés (2). **Mislata 3:** El Cid (1); IES Molí del Sol (9) Santa Cruz (3). **Païporta 3:** Ausiàs March (3); Jaume I (4); Lluís Vives (4). **Picanya 5:** Ausiàs March (1); Baladre (10); IES Enric Valor (12); Escola Gavina (6); Ninos La Mandarina (1). **Picassent 4:** La Nostra Escola Comarcal (18); Les Carolines (10); IES L'Om (1); Sant Ignasi (4). **Quart de Poblet 5:** EOI Quart de Poblet (2); La Constitució (5); Molí d'Animeta (9); EIM Ninos (1); Purísima Concepción (7). **Sedaví 1:** San Clemente (10). **Silla 3:** El Patí (3); IES Enric Valor (1); IES Manuel Sanchis Guarnier (2). **Torrent 12:** Antonio Machado (11); Escola El Drac (14); Federic Maicas (1); IES La Marxadella (5); Les Terretres (15); Lope de Vega (11); Miguel Hernández (6); Sant Pasqual (7); IES Serra Perenxisa (5); IES Tirant Lo Blanch (5); Virgen de Rosario (14). **Xirivella 4:** Gregori Mayans i Ciscar (2); Miguel de Cervantes (15); IES Ramon Muntaner (2); Rei En Jaume (3).

CENTRES: 67

ALUMNES: 8386

MESTRES: 407

TREBALLS PRESENTATS:

33 treballs d'infantil: 4 de 0 a 3 anys, 9 de 3 anys, 7 de 4 anys i 13 de 5 anys.

58 treballs de primer cicle de primària, 1r nivell: 8 ind. i 16 col.; 2n nivell: 10 ind. i 23 col.

107 treballs de segon cicle de primària.

124 treballs de tercer cicle de primària.

53 treballs de primer cicle d'ESO.

49 treballs de segon cicle d'ESO.

26 treballs de Batxillerat.

6 treballs de Necessitats Específiques de Suport Educatiu

2 treballs de EOI

Acta del jurat

ACTA DEL JURAT DEL SAMBORI 2024 "GUAIX - HORTA SUD"

Reunit el jurat comarcal el dia vint de març, va decidir atorgar els premis als següents treballs:

EDUCACIÓ INFANTIL

Primera etapa

• **Les dones de la meua vida.** Mestra: Débora Ortí Dasí. Ninos. Quart de Poblet.

Segona etapa

• Tres anys. **La Màgia troba la màgia.** Mestra: Sonia Sevilla Area. CEIP Miguel de Cervantes de Xirivella.
• Quatre anys. **Poemes d'animals.** Mestra: Yolanda Vicente. Escola El Drac de Torrent.
• Cinc anys. **Història d'un gat.** Mestra: Sílvia Lario Pozo. CEIP Miguel de Cervantes de Xirivella.

Proposta per al premi Empar Granell

Els membres del jurat acorden atorgar aquest guardó a l'equip de mestres: Carolina Ramos, Vicent Garcerà, Manoli Chulvi i Dora Soriano per la pràctica d'innovació educativa en el tractament del conte col·lectiu "Fem fora el fem" que porta per títol: "Inventem i il·lustrem un conte" del CEIP Jaume I el Conqueridor de Catarroja.

PRIMÀRIA. PRIMER CICLE

Premis col·lectius

• Primer curs. **Fèlix i els animals.** Mestra: Sara Martínez Aliaga. CEIP Fèlix Rodríguez de la Fuente de Manises.
• Segon curs. **Les aventures del carranc i el peix.** Mestra: Marta Regal. CEIP Jaume I el Conqueridor de Catarroja.
• Menció especial. **Un problema inesperat.** Mestres Alba Encinas i Creu Planells. Escola Gavina de Picanya.

Premis individuals

• **Maria, monyo de fregall.** Autora: Martina Muñoz Cano. CEIP Fèlix Rodríguez de la Fuente de Manises.
• **Pinxí i el món dels diamants.** Autora: Ada Dolça Peris Revenga. La Nostra Escola Comarcal de Picassent.
• **La pomera i el núvol.** Autora: Alejandra Cabel Nieto. CEIP Ciutat de Cremona d'Alaquàs.

PRIMÀRIA. SEGON CICLE

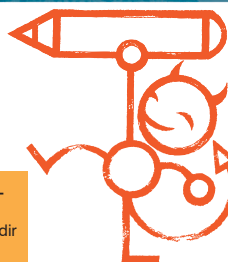
• **El diari de Laia,** de Lluna Aladosoro Martínez. CEIP Fèlix Rodríguez de la Fuente de Manises.
• **Sandi és especial,** de Laia Abad Llopis. La Nostra Escola Comarcal de Picassent.
• **Passant fronteres,** d'Ana Isabel Pérez Ferreira. CEIP Sant Pasqual de Torrent.

PRIMÀRIA. TERCER CICLE

• **Un llançament al respecte.** Autor: Hector Cambrone ro Calatrava. CEIP Fèlix Rodríguez de la Fuente de Manises.
• **Un planeta, dos mons.** Autora: Alexia Vila. CEIP Baladre de Picanya.
• **Més de cent.** Autora: Anna Reyes. CEIP Jaume I el Conqueridor de Catarroja.

NECESSITAT ESPECÍFICA DE SUPORT EDUCATIU

• Valorant l'esforç i implicació del professorat en la metodologia inclusiva i interdisciplinària de l'alumnat de NESE.
• Premi de poesia: "**Futbol**" d'Ismaïl Arrouk. CEIP Bertomeu Llorens Royo de Catarroja.

I també

• **El nostre viatge de Marco Polo,** de l'alumnat de l'aula UEECO. CEIP Vil·la Romana de Catarroja.
• **Les aventures d'Everest i Elsa,** d'Hugo Sánchez Gómez. Mestra, Sonia Aldea. CEIP Jaume I el Conqueridor de Catarroja.

SECUNDÀRIA. PRIMER CICLE

• **Contes per a dormir,** de Vega San Ramon Segura. IES Sanchis Guarnier de Silla.
• **L'illa del misteri,** d'Aaron Belda Cócera. IES Ausiàs March de Manises.
• **Una lluna infinita,** de Micaela Perelló Llorens. La Nostra Escola Comarcal de Picassent.

SECUNDÀRIA. SEGON CICLE

• **Una nova llar,** de Carmen Moya Gutiérrez. La Nostra Escola Comarcal de Picassent.
• **Noé,** d'Aitana Gómez Esteve de Florida Secundària de Catarroja.
• **El rellotge,** d'Aitana Gimeno Sánchez de l'IES Ausiàs March de Manises.

BATXILLERAT I CICLES FORMATIUS

• **Àvia, amor i fortalesa.** Autor: Antonio Escorihuela Colubi. Florida Secundària de Catarroja.
• **El dia que van assassinar Carles.** Autora: Amàlia Otero. IES L'Om de Picassent.
• **Qui li ha furtat la llum a la lluna?** Autora: Malena Gilabert Sanchis. IES Molí del Sol de Mislata.

FORMACIÓ DE PERSONES ADULTES / EOI.

• **Angelets,** d'Ana Blanca Ruiz. EOI de Quart de Poblet.
• **Atmosfera etèria, record ferm,** d'Amparo Ferrandis Pinazo. EOI de Quart de Poblet.

El jurat ha estat constituït per les següents persones.- (Infantil) Isabel Fernández Lázaro. Ascen Morera González del Campo. Carmen Cervera Bermell. Lidia Sarti Pérez. Ana Belen Moyano Tarrazona. Mª Amparo Sancho Morales. (Primer cicle de primària) Maria Dolors Olva i Vinaixa. Rafael Martínez Martínez. Belén López. (Segon cicle de primària) Paqui Fuentes, Norah Grau, Fernanda Rivero, Joan Gómez, Vicent Font. (Tercer cicle de primària) Ismael Sanz Vázquez, Carmen Albors Orengo, Toni Francés Albero, Carmen Sant Simón, Anna Bono García, Inés Sáez Martí, Oti Sòria Gómez. (Primer cicle d'ESO) Dolors Chorro. Anna Dasí. Teresa Tello. Victòria Bosch. Jordi Martorell. (Segon cicle d'ESO) Àngela Blázquez López, Héctor Collado Sancho, Mariola Sanchis del Valle, Mònica Martínez Muñoz, Natàlia Herrero Cortell, Arantxa Messeguer Lledó, Mª Pilar Zamora Arévalo. (Batxillerat i cicles formatius) Gemma Crespo Araix i Joan Ramon Bello Baus. (Formació d'adults i EOI) Montse Payà. (NESE) Conxa Cases Payà

Benetússer 20 de març de 2024

Actualitat de la pedagogia Freinet

Alfred Ramos

Célestin Freinet diu en la seua primera invariant pedagògica que l'alumne/a actua i viu segons els mateixos principis que el seu/a mestre/a. Entre vosaltres, assenyalà, i ells no hi ha diferència de naturalesa, sinó tan sols diferència de grau. **Les invariants pedagògiques, publicades per Freinet en 1964**, resumien, segons Francesc Imbernon, tota una manera de veure l'escola i l'educació. Aquesta premissa ens porta, per altra banda, a reflexionar amb una mirada diferent l'essència de la recent pel·lícula **El mestre que va prometre el mar de la directora catalana Patrícia Font**. Un film que ha comptat amb una emotiva resposta dels espectadors. No debades en els recents premis Gaudí s'ha emportat el premi especial del públic. Aquesta cinta ens parla de l'ofici de mestre d'Antoni Benaiges en el minúscul poble de Bañuelos de Bureba. Benaiges (Mont-roig del Camp, 1903-Muntanyes de la Pedraja, Burgos, 1936) va aplicar en la seua modesta unitat burgalesa -pobra en materials i recursos-, la concepció moderna i cooperativa que havia creat un jove mestre, Célestin Freinet, en Bar-sur-Loup, un altre petit poble dels Alps francesos en els anys 20.

En la pel·lícula *El mestre que va prometre el mar*, està present la posada en pràctica de l'esperit d'aquesta primera invariant pedagògica. Antoni Benaiges, interpretat de forma comovedora per l'actor Enric Auquer, es posa al lloc dels alumnes abans de jutjar-los o sancionar-los. És a dir transforma la relació entre ell i l'alumnat. **Aporta una nova sensibilitat**. Respecta l'alumne, el dignifica i li atorga els mateixos drets que ell. Abandona l'autoritarisme i li dona la paraula. El situa en el centre de l'educació, s'oposa a l'adoctrinament -és laic- i l'ajuda a construir la seua personalitat. Però, aquesta transformació va acompanyada de tot un ventall de principis freinetistes com ara l'experimentació, la cooperació, la importància de l'ambient escolar i social i la creació de materials que potencien aquestes idees. I ací rau una de les principals aportacions de la pedagogia de l'Escola Moderna: les tècni-

ques Freinet, procediments i activitats que impregnen la vida de l'escola. Antoni Benaiges, era soci de la Cooperativa Espanyola de la Tècnica Freinet creada en els anys de la República. Entre aquestes tècniques que el mestre català posà en marxa en la unitat de Bañuelos de Bureba, per canviar l'atmosfera de l'escola, trobem l'expressió lliure mitjançant el text i el dibuix lliure, la impremta escolar, la confecció de la seua extraordinària revista escolar de textos lliures: el quadern Gestos, el treball per racons, l'estudi del medi amb excursions i visites, l'assemblea, el treball cooperatiu en equip, l'intercanvi escolar... Per cert, entre els diversos intercanvis de correspondència escolar que tingué la revista Gestos hi havia quatre periòdics escolars del País Valencià: *Gavina* de Vinaròs (el Baix Maestrà), *Actividad* d'Alberic (la Ribera Alta), *la Voz Infantil* de Gandia (la Safor) i *Cuadernos Escolares de Trabajo* de Montfort (el Vinalopó Mitjà). Tota aquesta extraordinària tasca escolar de transformació i modernització que va fer Antoni Benaiges a Bañuelos de Bureba, i que tan bé recrea la pel·lícula, va concloure el mateix any en què el mestre havia de portar al seu alumnat a descobrir el Mediterrani, prop del seu estimat Mont-roig del Camp. Els colpistes el mataren impedit-li complir la seua promesa. Que la seua història no caiga mai en l'oblit!

Tanmateix cal preguntar-se si la pedagogia Freinet encara és viva. Des de 1962, amb la represa del moviment Freinet al País Valencià, encapçalada per Ferran Zurriaga, fins ara, hi ha un llarg camí, una llarga xarxa d'experiències compartides entre més de 400 mestres. Creació de moviments de Renovació Pedagògica, com ara la Secció de Pedagogia (1964-1969), Grup Freinet (1969-1974), Associació per la Correspondència i la Impremta en l'Escola, ACIES (1974-1977) i, finalment, l'actual Moviment Cooperatiu de l'Escola Popular del País Valencià (1977, fins el moment present). Amb tot un

ventall d'accions i activitats cooperatives per tal de transformar l'educació amb autonomia, creativitat i solidaritat, pedagògica i sempre amb la mirada posada en el necessari ús educatiu i social de la llengua pròpia en el nostre ensenyament, procés irrenunciable dels mestres freinetistes: escoles pioneres en l'ensenyament del valencià (Tramuntana, Escola Comarcal, Masies, Escola Gavina, les Carolines...), Escoles d'Estiu, formació de grups de treballs, edició de llibres, publicació de revistes, naixement de les primeres escoles públiques en valencià, animació del moviment sindical de mestres o la implicació en la creació de la Coordinadora d'Alumnes, Pares i Professors per l'Ensenyament Públic (CAPPEPV), que prompte es transformà en la Federació Escola Valenciana, filla predilecta del moviment de l'Escola Moderna.

Quina és l'actualitat avui de les tècniques Freinet en les escoles valencianes? Qui hi resta d'elles?

Una mirada observadora de les pràctiques innovadores en les aules actuals ens descobreix la vitalitat i l'actualitat d'aquestes tècniques i de la seua pedagogia. Tot i que molts mestres del present, malauradament, ignoren el seu origen i la seua concepció. La lliure expressió de l'alumnat, la realització de textos i dibuixos lliures, la impressió d'ells, l'edició de revistes i periòdics escolars, la cooperació, la biblioteca de classe, els plans de treballs, els tallers i racons, els cartells d'opinió i felicitat, la realització d'assemblees, els intercanvis escolars, la investigació del medi, l'hort escolar..., demostren que l'aportació renovadora de la pedagogia Freinet és més viva que mai, és encara vigent. Perquè el llegat d'Antoni Benaiges, Carmen Valero, Herminio Almendros, Marina Fiol, Enric Soler i Godes, Ferran Zurriaga, Carme Miquel... i tants i tants mestres que han deixat les seues empremtes, afany i esforços en la construcció de l'escola cooperativa, democràtica i solidària no ha de ser en va. Perquè sense aquesta renovació escolar és impossible canviar el món en què vivim. Tenim un deure ineludible amb la societat i l'alumnat del present, si volem transformar i humanitzar el futur i aconseguir la plena igualtat. Davant de l'autoritarisme, el sectarisme, les injustícies i el dogmatisme creixent en moltes capes de la societat en què vivim no ens queda altra. Freinet ens ho va deixar expressat de forma clara en altra invariant: "La democràcia de demà es prepara amb la democràcia a l'Escola. Un règim autoritari a l'Escola no pot ser mai formador de ciutadans i ciutadanes democràtics".

Impremta Freinet

Antoni Benaiges a l'escola de Bañuelos de Bureba

Per què soc estellesià?

Joan Puchalt i Sanchis - Albal, l'Horta-Sud, País Valencià

Si em preguntaren per què soc estellesià diria sense embussos: ho soc no ja perquè vull, que també, sinó perquè és el meu referent poètic. Els seus versos, ben mirats, els extreu de les entranyes i de les dels seus progenitors. Un poeta sensacional de poble i per al poble, en l'idioma del poble. Ple de sensacions com el desig, o la paradoxa, fets que de vegades semblen desconcertants, però farcits de sentit, de genialitat, d'una aclaridora contundència. Com a mostra, vos deixo el poema "Jo soc Ningú, i Ningú m'anomene":

«He proclamat un propòsit tenaç d'ésser ningú pels camins del meu poble. La meua veu s'extingirà en la pols. La meua veu serà pols i sols pols. Perdurarà tan sols allò que diu. I diu, només, la voluntat d'un poble. Poble sotmès, sacrificat, sofert! Parle per a tu, ara intente parlar per tu només, excloent la possible proclivitat a vanitats presumptes. Jo soc ningú, i ningú m'anomene. Potser més clar, o més obscur encara: **em reconec en el poble i soc poble**».

Hom, un mortal com un altre, exclama: Estellés de Burjassot i dels tots els pobles del País, compte! Per què m'ericones? No passes pena, parles de mi als teus poemes i dels meus i del meu poble, en l'idioma meu, dels meus i del meu poble. Vaja el món a fer punyetes!

De vivències i sensacions, com si fos un cronista que es passeja per València ciutat, ens en parla al poema "Arbres de pols" amb aquesta citació de Joan Batiste Anyés: "Oïu, mortals, oïu grans meravelles". Fa l'efecte d'un relat sense importància, però enorme en tots el sentits pel rerefons, ja que trobe en ell una dona, que em fa l'efecte que podria ser la meua àvia Paca García Ramón "la menuda", o ma mare Josefa Sanchis García, o alguna de les seues germanes majors que anaven a dur viandes al meu avi:

"Davant de temple de Sant Agustí, paraven autobusos, tramvies grocs. Evoque una plaça polsosa, d'arbres trists. Ara tot ha canviat. Jo recorde un vell pati, i a dins una tartana. Recorde el passadís, tot pixat, de Sant Pau. El passadís podia, de lluny, a l'àcid úric. La plaça era una plaça polsosa i pobletana. Més enllà, l'Institut, oh la cultura, mare! Aquells tramvies grocs, els autobusos blaus, bruts de la pols llunyana de Silla i Catarroja. I baixava una dona, i duia una cistella i vora riu anava a la Presó Model."

A la presó si fa no fa cap a 1940, hi havia tancat el meu avi Eduardo Sanchis Vila "Uardo el cullebot" com era conegut al seu poble i el meu, Albal. Dos anys hi va romandre tancat. Als efectes, anaren dos joves de falange a per ell a sa casa; els plors llavors se sentien arreu de les cases i camps. Fou viverista, conreador d'arbres fruitals, empeltador i esporgador, precursor si fa no fa del després anomenat bonsai; tinent alcalde del poble. Cap al 1942 li feren un judici. No feu res: era només d'arrel republicana. Però els dos anys que hi ha romandre a la cel·la, no li'ls va llevar ningú. Fou un home afable, de bona criança; amics, coneguts i gent del poble així li ho reconegueren i li ho contaren al aleshores el seu advocat defensor. Fou absolt. Morí als vuitanta anys. I d'alguna manera s'ho feu per dissimular la por duta a les seues butxaques. Com que fou un dels primers en pagar el cupó agrari, també ho fou per cobrar la jubilació.

Honorat Ros Pardo

Anna Mari Martínez, Vicent Moreno Montañés i Remei Oriola Bataller

Escriure i comptar alguna cosa sobre Honorat Ros Pardo és tota una satisfacció perquè es tracta de donar a conèixer, un poc més, una persona extraordinària, tant des del punt de vista estrictament personal, com des de la vessant d'una de les persones molt compromesa en les qüestions socials i, sobretot, en l'àmbit de la cultura i de la llengua pròpia del País Valencià.

Va naixer a Vinalesa en 1940 i va viure intensament a Alcàsser i a Alcalà de la Jovada on va morir l'1 de novembre de 2023

En la seua joventut **va estudiar al Seminari de Moncada** i es va ordenar sacerdot, ofici que va exercir fins que la reflexió, participació i implicació social, fruit de l'etapa final del franquisme, va fer que es secularitzara, com també ho materialitzaren altres rectors de l'església catòlica que no combregaven amb l'autoritat eclesiàstica.

Estudià magisteri a l'Escola Normal de València i, des de ben prompte, es va convertir en un mestre interessat per la renovació pedagògica i per la introducció del valencià a l'escola.

Com a **activista sindical**, durant l'etapa de la transició i la preautonòmica, va ser cofundador del SATE, Sindicat Assembleari de Treballadors de l'Ensenyament, que després es va convertir en STEPV i actualment en Intersindical Valenciana.

Durant este període, com a líder sindical, va exercir de membre de la Coordinadora estatal que es constituí com a Unió Confederal de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament (UCSTE). La vessant sindicalista li va influir molt en la seua manera de reivindicar i de proposar accions al llarg de tota la vida. Les persones que hem treballat amb ell el qualifiquem com a una de les persones més perseverant i més negociadora que hem conegut, capaç d'estar hores i hores negociant qualsevol qüestió que ell considerava important i significativa, sabia exigir i, alhora, cedir.

En l'època preautonòmica (final dels 70 i principi dels 80) va exercir de mestre de valencià en el Pla Experimental per a l'Ensenyament del Valencià que va iniciar el govern preautonòmic presidit pel socialista José Luis Albiñana.

La seua il·lusió per l'ensenyament del valencià el va portar a ser **autor, amb Alfons Llorens, del primer llibre per al nivell mitjà de coneixements del valencià "Pany i clau"**.

Iniciada la transició, i una vegada constituïda la Generalitat Valenciana, amb el govern de Joan Lerma, va formar part del primer grup dels anomenats Coordinadors per a l'Ensenyament del Valencià al sistema educatiu que va posar en marxa la Conselleria de Cultura, Educació i Esport, un grup de persones funcionàries molt implicades en la renovació pedagògica i en l'ensenyament del valencià que tenien la missió de coordinar la introducció del valencià dins del currículum escolar en els centres educatius.

Honorat va ser **impulsor de la Llei d'ús i ensenyament del valencià** i participà activament en la seua aprovació i desenvolupament. Com a militant del PSPV era un activista social i cultural i va ser regidor de l'Ajuntament d'Alcàsser.

També va col·laborar amb la conselleria i amb l'Institut de Ciències de l'Educació (ICE) de la Universitat de València en la preparació de la formació lingüística de diverses generacions de mestres.

En la conselleria de Cultura, Educació i Ciència va tindre un paper important en el disseny i desenvolupament de la política lingüística del govern socialista de Joan Lerma, del conseller Ciprià Ciscar i dels posteriors consellers fins a l'arribada del govern del PP.

El seu treball en l'administració ha estat centrat en dos àrees diferents: l'ensenyament del i en valencià i en la promoció de l'ús social.

En una primera etapa **formava part del Gabinet d'Ús i Ensenyament del Valencià** des d'on dirigia el Servei d'ensenyament del valencià, encarregat de l'organització administrativa, tècnica i pedagògica de tots els aspectes concrets que necessitava el sistema educatiu per a complir amb els objectius establits en la Llei d'ús i ensenyament del valencià.

Posteriorment es va crear el Gabinet d'Ús del Valencià que no s'ocupava de l'ensenyament de la llengua sinó específicament de promocionar-la, tant en l'àmbit administratiu com en el de la resta de la societat. Honorat hi va ocupar diversos càrrecs: cap de l'Àrea de Coordinació Lingüística, cap del Servei d'Ús Oficial i Acreditat de Coneixements del Valencià i cap del Gabinet.

Des del Gabinet **va dirigir moltes accions de la política lingüística**: cursos de formació, coordinació dels tècnics lingüístics de l'administració, campanyes de promoció social de l'ús del valencià, estudis i investigacions sociolingüístiques, subvencions per a ajuntaments, per a entitats socials, per a les trobades d'escoles en valencià, editorials i empreses.

És important senyalar que **va impulsar les primeres accions de planificació de la política lingüística de la Generalitat** que es van concretar en l'aprovació, per part del Consell, de dos documents: el Pla Triennal per a la promoció de l'Ús del Valencià (1989-91) i, posteriorment, el Pla General per a la promoció de l'Ús del Valencià (1993). Fruit del seu entusiasme, va ser la coordinació de l'edició de "Balanz i perspectives de la promoció del valencià", una recopilació de totes les activitats de política lingüística del període de govern socialista (1983-93).

Finalment, Honorat va ser nomenat, per les Corts Valencianes, **membre de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua** on va pertànyer a les comissions de Lexicografia, Onomàstica, Foment del Valencià i també, com a vocal, a la Junta de Govern.

Fent honor al seu afany recopilador i de planificació d'activitats des de l'AVL va coordinar un treball d'investigació, d'opinió i de propostes de persones especialistes i representatives de la societat valenciana perquè servira de guia per a promocionar l'ús social del valencià "Llibre blanc sobre l'ús del valencià". Així mateix va promoure una enquesta sociològica per a analitzar la situació de l'ús en els diferents àmbits de la societat.

En definitiva, la pèrdua d'Honorat ha deixat un buit ben gran en el panorama de l'impuls de l'ús del valencià, com així ho van manifestar personalitats i entitats del món de la cultura i l'educació el dia del seu traspàs.

Hem perdut un gran activista social però, sobretot, una persona ben afable, carinyosa i un gran i estimat amic.

Joan Peiró, un gran mestre

Vicent Boscà

Cristina Lucendo Díaz, mestra, companya, veïna i amiga d'Honorat

HONORAT ROS I PARDO, EL VEÍ, L'AMIC!

Parlar d'Honorat és parlar d'un gran home, mestre de mestres, acadèmic, polític, sindicalista, activista pel valencià, però sobre tot, **per al veïnat de "Les casetes" d'Alcàsser, una persona tranquil·la i amable, un bon veí i amic**, l'home de Francesca, la mestra del somriure i les cançons, el pare d'Andreu i de Franc, el veí de la plaça de l'Horteta. Lligat irremeiablement a Carme Miquel, també mestra i activista, amb qui compartia les tasques en el sindicat STEPV o la Conselleria, així com el veïnat, l'escola i el fet de ser coautors dels primers materials curriculars en valencià per als estudiants del País Valencià, en aquells anys en els quals estudiar en o el valencià era una lluita constant contra vent i marea, una lluita que donà els seus fruits, generacions d'estudiants que, per fi, van poder fer l'ensenyament en valencià. En els temps actuals, no corren bons vents! Així que cal continuar alerta!

Honorat va ser també **regidor de l'Ajuntament d'Alcàsser** pel Partit Socialista del País Valencià. El recorde fent-se el cafenet al bar del musical amb l'amic Ferran, també membre de l'agrupació socialista d'Alcàsser, sempre parlant de política i sempre donant bons consells a les persones que ocupàvem algun càrrec a la corporació local.

Honorat va ser elegit acadèmic per les Corts Valencianes el 15 de juny de 2001, i va prendre possessió del càrrec a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua el 23 de juny de 2001. Ja de més major, un taxi el recollia a la plaça de l'Horteta per dur-lo a les sessions de l'Acadèmia. Recorde que quan venia a casa a entregar-nos un exemplar de la seua última publicació, com un tresor guardem l'últim exemplar que ens va regalar de "Pobles de Mural" la selecció de poemes que va fer Honorat del "Mural del País Valencià" de Vicent Andrés Estellés. Deia Estellés que no entenia la vida sense escriure versos incansablement, crec que **Honorat no entenia la vida sense treballar per l'ensenyament i l'ús del valencià incansablement.**

L'any de la pandèmia, Honorat i Andreu, el fill major, es van traslladar a Alcalà de la Jovada, el poble de Francesca, i a l'any 2021 es va acomiadar de la AVL.

En el nostre record com amics i veïns estaran sempre les seues lliçons de lluita per una societat més justa, més solidària i més valenciana. Les hores compartides, quan els fills i filles eren menuts a la plaça de l'Horteta d'Alcàsser, les festes del veïnat, els dinars d'escola sempre al costat de la seua Francesca, i la música, la música i les cançons en valencià, la mirada tendra cap al fill gran, sempre atent, sempre pendent, fent de pare i de mare des que faltà Francesca. Honorat Ros, gran persona, gran pare, gran veí i gran amic. Deia Honorat que els pobles que fan poble són els protagonistes, ell ha estat protagonista innegable d'eixe poble, del poble valencià!

Vaig conèixer Joan Peiró a Aldaia. Cadascú a la seua manera i venint de camps molt diferents, ens vam embarcar en aquella nau política que capitanejava Enric Lujan. I vam passar moltes estones junts, en moltes reunions, en moltes comissions, parint molts anhels per al present més immediat i el futur.

Una de les coses que sorprenia de Joan era la seua forma de parlar. Era, sempre, calmada, tranquil·la, pausada. No recorde, ni una sola vegada, alçar la veu. Enfadat, sí, però mai no alçava la veu. He de dir que l'enfadament se li passava molt prompte. Et mirava, es dibuixava un lleuger somriure, alçava una cella i parlava. Si la cosa era molt "grossa", es passava una mà pel cap i semblava com si amb aquest ritual, s'hagueren espantat tots els problemes i dificultats.

Ell sabia el que volia, sabia que no era fàcil, però sempre intentava sumar coincidències per a arribar a la meta marcada. De vegades no era fàcil, però la constància era una altra de les seues característiques. Mai no perdia de vista el seu objectiu i, si calia, féiem un parell de voltes, però finalment s'aconseguia l'objectiu.

La **fidelitat a la llengua** n'era una altra de les característiques del seu ADN. En aquests moments, no recorde haver-lo sentit a parlar castellà, mai. Ell, educadament, com sempre, parlava en valencià a tothom. I acabaven aclarint-se, clar.

Com a regidor d'educació, hi assitia a tots els consells escolars dels centres del poble. I amb l'objectiu d'ampliar allò que es deien les línies d'ensenyament en valencià, a poc a poc, anava llaurant els consells escolars perquè, definitivament, fora el mateix consell escolar el que ho demanara. Sabia nedar i portar el vaixell del valencià a bon port. Ho va aconseguir.

Joan era, també, una persona culta, llegida, sabuda. I ho era per plaer, pel gaudi que això li suposava. No feia ostentació de sapiència, però tu sabies que hi era perquè la demostrava i ajudava les persones a perseverar. Sempre el recorde disposat a ajudar els altres, no tenia hores, no tenia limitacions si calia la seua aportació.

Va estar també **cap de servei a la Conselleria d'Educació**, va tornar a l'escola, a fer de mestre, que és el que sempre ha fet allà on s'ha trobat. **Va posar en marxa i dirigir l'Institut d'Educació Secundària del Barri del Crist**, tasca que de segur li va provocar més d'un dolor de cap. I, com sempre, amb molta calma, va superar els obstacles que es trobava al camí. Recorde perfectament quan em contava com i per què havien posat el nom de Beatriu Civera a l'institut. Ell repetia que era una dona escriptora molt desconeguda per al gran públic i que calia llegir-la, llegir-la molt.

Fent ara aquest article i recordant vivències, crec que hi ha una altra paraula que el defineix: era bo, era una bona persona, enamorada de la seua llengua i que sempre ha mantingut una fidelitat absoluta envers el valencià. Va treballar sempre, tots els dies, cada hora, perquè Joan era així. Pacient i constant.

I eixa bona persona també **aconseguia sumar esforços** i persones perquè ell estava convençut que, sense renunciar a cap idea, si totes les persones, com més millor, bufaven en la mateixa direcció, s'unflava més la vela del vaixell en el qual viatjaven les seues il·lusions, i, per tant, s'arribava més ràpidament al port on es volia fondejar.

Personalment, per a mi, va ser una gran sort haver coincidit en un període de la vida perquè ell em va aportar una serenitat militant i constant que sempre m'ha ajudat a veure les coses de forma més calmada però també més constant.

Fotografia cedida per l'Arxiu Municipal d'Aldaia

Els coordinadors per a l'ensenyament del valencià (juliol del 1983 a agost del 1987)

Joan Peiró

Honorat Ros Pardo

Ressenyes

ELS SECRETS DE L'EIXAMPLE de Mariano Casas

“Els secrets de l'Eixample” ve avalat pel **Premi Enric Valor de literatura juvenil** i també ha rebut el **Premi Samaruc dels bibliotecaris valencians** al millor llibre juvenil.

En aquesta **història de misteri** que transcorre pels barris de la ciutat de València hi trobem un jove al qual la família li ha trobat un pis (un àtic d'aquells que eren la vivenda del porter) sospitosament barat per a la zona acomodada en la qual es troba.

En lloc de viure'l com un espai de llibertat, aquell edifici i la propietària (que habita un dels pisos principals) comencen a semblar-li sinistres, com panteons que amaguen secrets i silencis que han fet molt de mal.

LA PEDRA ROSA de Muriel Villanueva

Muriel Villanueva com a escriptora fa moltes visites als centres i els ensenyants li havien traslladat la necessitat de **llibre que parlen sobre la diversitat de gènere**. Ella es va posar mans a l'obra i va triar la poesia per traslladar la idea de deixar que cadascú visca la seua vida.

«El meu bosc és un lloc màgic,
m'envolta i el porte al cor.
Per això voldria parlar-te'n,
veure si m'entens un poc».

A través tendres poesies com aquest fragment la narradora, una fada terrenal, va expressant la seua curiositat per una sirena de cabells curts, un àngel amb mig cos de dona i mig d'home, una licàntropa que de dia és xiqueta i de nit llop mascle... **Éssers meravellosos que conviuen en un món tan imperfecte** com tots.

Ple, això sí, de ritme, de diversitat i d'estima. **En format àlbum i amb il·lustracions de Sara Sánchez en tons suaus**, amarares de vida per acompanyar un missatge de concòrdia.

UN SECRET d'Anna Roig

Darreríssima novetat d'Anna Roig, una **proposta innovadora** de l'artista valenciana a la qual potser coneguem de les colorides i desenfadades il·lustracions que va fer de les cançons populars “La masereta” o “La nit de Nadal” a la col·lecció Cantem i contem o del llibre “Paco Muñoz, l'home de la guitarra”.

Aquest **llibre de tapa dura** és a un altre nivell, un llibre d'autor, un objecte que a través d'imatges intervingudes per l'autora ens parla del poder de les paraules:

«Hi ha paraules suaus com plomes, que s'enlairen per desaparèixer.

Dures com pedres. Directes.» En aquest llibre en trobareu també, són paraules que expliquen Un secret.

Obituari

Encara que el traspàs d'Emili Marín ens ha sorprès quan el periòdic estava maquetat volem reconèixer el seu treball com a defensor de la cultura, la llengua i el diàleg.

Amb una extensa trajectòria com a director de la revista Saó. Emili Marín va ser el motor que va impulsar la consolidació de la publicació.

Com a capellà, escriptor i líder comunitari religiós, Marín va ser una font de força i inspiració per a molts, sempre treballant incansablement pel seu poble i oferint un esperit obert i optimista davant de les adversitats.

D.E.P.

L'ATENCIÓ QUE RAONA

caixa popular
On tria estar.

De què parlem
quan parlem
de *raonar*?

Que eres tu qui
tria com vols que
ens relacionem.

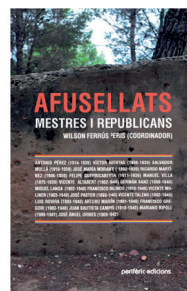
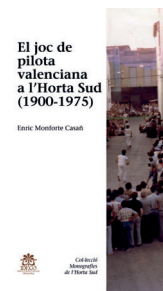

**Agendes
escolars
i llibres**

EDICIONS 96

**Sempre a les
Trobades,
sempre amb
Escola
Valenciana**

www.edicions96.com

Fem lectors

Construïm Comarca

